ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

Journal of Police Medicine

ORIGINAL ARTICLE OPEN ACCESS

Investigating the Associations of Differentiation of Self and Psychological Security with Emotional Divorce Among Women in Tabriz: The Mediating Role of Conflict Resolution Strategies

Zahra Norouzi[1], Ayatollah Fathi[3&4] *, Rana Asri Zamani[4], Fateme kholosimogadam[1]

[1] Department of clinical psychology, Ta MS, Islamic Azad university, Tabriz, Iran.
[2] Research Center for Cognitive and Behavioral Sciences in Police, Deputy Health, Relief and Treatment, Police Command, Tehran, Iran
[3] Naja Institute of Police Sciences and Social Studies, Tehran, Iran.
[4] Department of Psychology, Faculty of Human Sciences, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.
[1] Department of clinical psychology, Ta MS, Islamic Azad university, Tabriz, Iran.

ABSTRACT

AIMS: Given the growing indications of emotional divorce among women and the influential role of individual and interpersonal factors in its development, this study aimed to examine the associations of differentiation of self and psychological security with emotional divorce among women in Tabriz, Iran, and to investigate the mediating role of conflict resolution strategies.

MATERIALS AND METHODS: This study employed a descriptive-correlational design using structural equation modeling (SEM). The statistical population consisted of all women attending counseling centers in Tabriz, Iran, during 1403 (2024–2025). The study sample comprised 250 women attending these centers. Participants completed the 46-item Differentiation of Self Inventory developed by Skowron and Friedlander, Maslow's Psychological Security Scale (PSS), the Emotional Divorce Questionnaire (EDQ) developed by Gottman and colleagues, and the Rahim Organizational Conflict Inventory–II (ROCI-II), which assesses conflict resolution styles. The data were analyzed using structural equation modeling with SPSS 25 and AMOS 24.

FINDINGS: Results from the descriptive analysis of demographic characteristics showed that the most frequent age group was 31–40 years (n=140, 56%); 150 participants (60%) held a bachelor's degree; the majority of the sample (58%) reported 5–15 years of married life; and 155 participants (62%) were homemakers, while 95 (38%) were employed. The results of structural equation modeling showed that differentiation of self (−0.391), psychological security (−0.410), and conflict resolution strategies (−0.263) were significantly related to emotional divorce among women in Tabriz. Conflict resolution strategies were directly related to emotional divorce, and psychological security was related to conflict resolution strategies ($p<0.05$). Moreover, conflict resolution strategies mediated the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce among women in Tabriz, and the overall research model demonstrated an acceptable fit ($p<0.05$).

CONCLUSION: Based on the present study, it can be concluded that the higher the levels of differentiation of self and psychological security among couples, the better their conflict resolution strategies, which in turn leads to a reduction in emotional divorce.

KEYWORDS: Psychological Differentiation; Security; Emotions; Divorce; Conflict.

How to cite this article:

Norouzi Z., Fathi A., Asri Zamani R., kholosimogadam F.. *Investigating the Associations of Differentiation of Self and Psychological Security with Emotional Divorce Among Women in Tabriz: The Mediating Role of Conflict Resolution Strategies.* J Police Med. 2025;14:e7.

***Correspondence:**

Address: Tehran, Valiasr Street, Faraja Science, Research and Technology Vice-Chancellor, Postal code: 1996713535.
eMail: a.fathi64@gmail.com

Article History:

Received: 24/03/2024
Accepted: 19/12/2024
ePublished: 04/03/2025

Copyright © 2025, Journal of Police Medicine | This open access article is licensed under a *Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License*

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

INTRODUCTION

The family is one of the most important institutions in any society, particularly in Iranian society. When the family functions properly, its members are more likely to enjoy favorable health and well-being. The stability and strength of the family depend on a stable and fundamental marital relationship; that is, any instability or weakness in the marital relationship, or the absence of a successful marriage, not only disrupts couples' psychological calm but also places the survival and continuity of the family at risk [1]. A satisfying marriage is essential for establishing a stable and fully functional family institution in any society; moreover, marital quality is the best predictor of happiness [2]. Accordingly, examining the factors that facilitate couples' relationships and contribute to the continuity of this relationship has consistently received attention [3]. The family, once regarded as a context for meeting emotional needs, has gradually lost its stable position, and concepts such as emotional divorce have entered public and scholarly discourse. Research findings indicate that, despite men's and women's efforts to fulfill their duties precisely, love and affection between them gradually diminish over time and sometimes disappear entirely [4], with couples continuing their lives completely separately, without any sense of emotion or affection toward one another [5]. In formal divorce, a man and a woman legally separate by referring to court and have no obligation toward each other. In emotional divorce, however, as most definitions suggest, the man and the woman live under the same roof, but there is either no emotional relationship between the couple or very little [6].

Currently, emotional divorce has attracted considerable attention from many thinkers and experts in social issues. Emotional divorce symbolizes a problem in healthy and proper communication between husband and wife, such that this communication problem at the small level (the family) can spread and expand at a broader level (society) and disrupt human relationships [7]. Emotional divorce is not a phenomenon caused by a single and specific factor; rather, it results from a combination of factors, including the inability to meet spouses' emotional needs, the husband's neglect, communication deficits, contradictory cognitive and attitudinal patterns between genders, a lack of empathy and companionship, the avoidance of humor in the couple's relationship, sexual problems, and other factors that can collectively contribute to the formation of this condition [8]. With the occurrence of emotional divorce in married life, the family institution is shaken, and when the foundations of the family weaken, the moral and social foundations of the entire social system are destabilized, and society is driven toward various problems [9].

One factor influencing marital conflicts and couples' emotional divorce is the issue of individuals' differentiation. Originating from Bowen's theory, this concept refers to the ability to establish a balance between the need for independence and the maintenance of intimate connections with others [10]. Differentiation can be examined at two levels. First, as a process that occurs within the individual; second, as a process that occurs in interpersonal relationships. At the interpersonal level, differentiation reflects an individual's ability to maintain a sense of self as a unique person separate from others, despite having deep emotional relationships. At the individual level, differentiation involves the ability to separate thoughts from feelings [11]. Couples with high differentiation of self are not overwhelmed by intense negative emotions when they experience them and instead respond in a controlled manner. Such individuals possess a strong identity, behave effectively in tense situations, and are able to maintain their self-defined stance in intimate relationships without becoming fused with others, thereby reducing many tensions between spouses [12]. Yousefi and Azizi (2018), in their study, showed that a man or woman with low differentiation of self has less emotional maturity and fewer capacities for intimacy [13]. Because differentiated individuals are aware of their emotions and feelings, they can express their emotions and feelings effectively, speak easily about their needs, and articulate what they want from their spouse. These individuals are well aware of their strengths and weaknesses [14]. Couples in which one or both partners have low levels of differentiation often report lower relationship satisfaction and higher levels of relational distress [15]. Research shows that another factor associated with emotional divorce is the sense of security. Couples with a high sense of security can trust each other [16] and form intimate relationships with their spouse. These couples can more easily talk with their spouse and express their needs. They regard their spouse as their confidant and can communicate with him or her effectively [17]. A sense of security enables couples to experience less anxiety and tension in their relationships, engage in their married life with a sense of vitality and happiness, manage their relationship with their spouse effectively, and ultimately achieve an intimate relationship [18].

Conflicts that occur in the family, especially between spouses, deepen problems and may even lead to divorce if left unresolved [19]; therefore, couples' style of interaction with one another, as well as their conflict resolution, affects the quality of and satisfaction with their married life. Thus, interpersonal relationships constitute the very basis of human life and happiness [20]. The importance of conflict resolution styles is such that some researchers believe marital quality is not determined by the type of problem; rather, it is the manner of dealing with the problem that determines marital quality [21]. According

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

to Rahim, conflict resolution refers to various strategies for managing conflict that a person tends to use in a conflict situation. Rahim identified two fundamental dimensions in effective conflict resolution: concern for self and concern for others. The first dimension, concern for self, explains the extent to which a person tries to satisfy his or her own interests. The second dimension, concern for others, describes the extent to which a person tries to satisfy others' interests [22]. Dominating conflict resolution styles are characterized by a threatening orientation, in which the person does whatever is necessary to achieve his or her goal and ignores the other party's needs and expectations. Avoiding conflict resolution styles are associated with situations of isolation, assigning responsibility to others, blaming others, and withdrawing from the relationship [23].

Gottman (1994) argues that conflict does not arise from what husband and wife argue about, but rather from how they react during an argument; therefore, conflict resolution skill is a key indicator of successful marital relationships, and individuals with strong conflict resolution skills extend the length of their relationship [24]. Overall, research shows that couples' conflict resolution styles can be related to marital adjustment [25]. For example, Kajbafzadeh (2022), in a study, showed that constructive conflict resolution styles greatly affect the quality of couple relationships.

Given the comprehensive review of previous research, it became evident that these four variables have not yet been studied simultaneously, and the present study can play an essential role in developing a model for reducing emotional divorce based on psychological variables, as well as the mediating role of conflict resolution strategies, thereby addressing the gap in previous research. Since no integrated study has examined the relationships among these variables within a comprehensive model, the present study represents an important step toward presenting a coherent structural model of the internal relationships among the variables. Therefore, the aim of the present study is to determine the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce among women in Tabriz, with the mediating role of conflict resolution strategies.

MATERIALS & METHODS

The present study employed a descriptive correlational design. The statistical population consisted of all couples referring to counseling centers in Tabriz in 2024 (Persian year 1403). Based on the Krejcie and Morgan table, a sample of 250 women referring to these centers was selected using convenience sampling. Data were collected after identifying and coordinating with the directors of the counseling centers, explaining the purpose of the study, assuring participants of the confidentiality of their information, and obtaining informed consent.

Standard instruments were used to collect data, including the Differentiation of Self Inventory (DSI), the Psychological Security Scale (PSS), the Emotional Divorce Questionnaire (EDQ), and the Rahim Organizational Conflict Inventory-II (ROCI-II). A description of each instrument is provided below.

Differentiation of Self Inventory (DSI):

The 46-item Differentiation of Self Inventory was developed by Skowron and Friedlander to measure the degree of differentiation of self. The inventory consists of four subscales—emotional reactivity, I-position, emotional cutoff, and fusion with others—and is rated on a 6-point Likert scale ranging from never (1) to always (6). Lower scores on this inventory indicate lower levels of differentiation of self [26]. In Iran, Zarei and Hossein Qoli reported convergent validity of 0.45 with the Marital Commitment Questionnaire and an internal consistency coefficient (Cronbach's alpha) of 0.87 [27]. In the present study, Cronbach's alpha for the entire inventory was 0.91 and composite reliability (CR) was 0.85, indicating good reliability.

Psychological Security Scale (PSS):

This scale was designed by Maslow to assess psychological and family status. It contains 62 items measuring individuals' feelings about various aspects of daily life, rated as yes (1) or no (0). The scale has fifteen components: environmental maladjustment, paranoia, self-belief, passion for life, depression, sense of bliss, social security, self-awareness, self-confidence, nervousness, disappointment, interest in life, adjustment with others, feeling of healthiness, and feeling of inferiority. Maslow calculated reliability coefficients for the factors of the psychological security test ranging from 0.36 to 0.64 and 0.78 for the total scale. Construct validity was determined using the internal consistency method, yielding a coefficient of 0.92 [28]. In a study by Sharifi Rahnamoo and Fathi, Cronbach's alpha for the scale was 0.91, indicating suitable reliability, and construct validity via internal consistency was 0.74 [29]. In the present study, Cronbach's alpha for the entire scale was 0.84 and composite reliability (CR) was 0.88, indicating good reliability.

Emotional Divorce Questionnaire (EDQ):

This questionnaire was designed by Gottman et al. and contains 24 items. It is scored dichotomously as yes (1) or no (0). The minimum score is zero, the maximum is 24, and the cutoff point is 12. A higher score indicates greater emotional divorce among respondents. Gottman reported a factor analysis validity of 0.69 and reliability using the Kuder-Richardson method of 0.77 [30]. Also, Alagheband et al. (2020), in a study, confirmed the face validity of the questionnaire by experts in psychology and calculated its reliability using the Kuder-Richardson method as 0.81 [31]. In the present study, Cronbach's alpha for the entire questionnaire was 0.85 and composite reliability

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

(CR) was 0.87, indicating good reliability.

Rahim Organizational Conflict Inventory-II (ROCI-II): Developed in 1983 by Rahim to measure the five styles individuals use in response to conflict, this 28-item questionnaire is rated on a 5-point Likert scale from strongly disagree (1) to strongly agree (5) and assesses five conflict resolution styles: integrating, dominating, obliging, avoiding, and compromising. The integrating and obliging styles are classified as constructive, while the dominating and avoiding styles are classified as non-constructive, such that conflict resolution styles can be summarized into three categories: compromising, constructive, and non-constructive. The items for each style are specified in the instructions. Each item can receive a score from 1 to 5. In another study, internal consistency using Cronbach's alpha for the subscales ranged from 0.72 to 0.77, and in another study with a sample of 1,474, internal consistency ranged from 0.76 to 0.85 [22]. In Iran, Haghighi examined the psychometric properties of the questionnaire, reporting Cronbach's alpha for the subscales ranging from 0.70 to 0.75 [21]. In the present study, Cronbach's alpha for the entire questionnaire was 0.92 and composite reliability (CR) was 0.89, indicating good reliability.

Ethical Considerations: This study was approved by the Ethics Committee of Tabriz University of Medical Sciences, Islamic Azad University, under ethics code IR.IAU.TABRIZ.REC.1404.071.

Data Analysis: Data were analyzed using structural equation modeling with SPSS 25 and AMOS 24.

FINDINGS

Findings from the descriptive analysis of demographic characteristics showed that among the 250 women participating in the study, the highest frequency belonged to the 31–40 age group (n=140, 56%), while the lowest frequency belonged to the 20–30 age group (n=50, 20%). Regarding educational level, 150 participants (60%) held a bachelor's degree, constituting the largest share of the sample. With respect to marital duration, the majority of the sample (58%) had 5–15 years of married life. In terms of employment status, 155 participants (62%) were homemakers and 95 (38%) were employed.

Descriptive statistics (including mean and standard deviation, minimum and maximum scores) for the main research variables, along with the results of the Kolmogorov–Smirnov test for assessing whether the data distribution was normal or non-normal, are presented in Table 1.

Table 1) Measures of Central Tendency, Dispersion, Skewness, Kurtosis, and the Kolmogorov–Smirnov Test for Assessing Data Normality

Variable	Component	Mean ± SD	Min Score	Max Score	Skewness	Kurtosis	Z	p
Differentiation of Self	Emotional Reactivity	35.17 ± 7.12	11	66	- 0.261	1.228	0.996	0.302
	I-Position	36.63 ± 6.23	11	66	- 0.112	0.108	1.201	0.118
	Emotional Cutoff	33.29 ± 6.94	12	72	0.036	0.963	2.001	0.001
	Fusion with Others	35.85 ± 7.09	12	72	0.141	- 0.117	1.102	0.144
	Total Score	152.29 ± 10.18	46	276	0.189	- 1.028	1.601	0.063
Psychological Security	Environmental Maladjustment	2.15 ± 0.86	0	5	- 0.125	- 0.198	1.007	0.211
	Paranoia	1.86 ± 0.86	0	4	1.352	- 0.198	0.923	0.415
	Self-Belief	1.92 ± 0.39	0	4	0.202	- 0.464	1.521	0.068
	Passion for Life	2.21 ± 0.71	0	5	0.369	- 0.193	0.931	0.389
	Deoression	2.04 ± 0.35	0	5	0.336	1.128	1.261	0.153
	Sense of Bliss	0.96 ± 0.08	0	3	- 0.909	0.236	1.003	0.229
	Social Security	1.24 ± 0.32	0	4	1.023	- 0.114	2.218	0.001
	Self-Awareness	2.19 ± 0.41	0	5	0.006	0.289	2.017	0.001
	Self-Confidence	2.30 ± 0.11	0	5	0.301	1.328	1.411	0.108
	Nervousness	2.35 ± 0.21	0	5	0.171	1.229	1.320	0.115
	Disappointment	0.88 ± 0.22	0	3	- 0.771	- 0.771	0.896	0.536
	Interest of Life	2.33 ± 0.18	0	5	- 1.251	- 1.251	1.303	0.086
	Adjustment with Others	2.14 ± 0.63	0	5	0.352	0.352	1.698	0.052
	Feeling of Healthiness	1.76 ± 0.44	0	4	0.129	0.129	1.909	0.037
	Feeling of Inferiority	1.51 ± 0.75	0	4	- 0.429	- 0.315	1.202	0.173
	Total Score	33.15 ± 12.91	0	62	- 0.019	- 1.303	1.368	0.103
Emotional Divorce	Total Score	10.25 ± 5.87	0	24	1.222	- 0.596	1.033	0.226
Conflict Resolution Styles	Integrating	17.72 ± 3.04	6	30	0.178	- 0.630	1.103	0.202
	Dominating	16.51 ± 4.35	6	30	0.446	0.101	1.921	0.027
	Obliging	16.24 ± 3.64	6	30	- 1.108	1.228	2.225	0.001
	Avoiding	17.32 ± 3.41	6	30	- 0.550	0.011	1.221	0.167
	Compromising	16.19 ± 4.36	4	20	- 0.151	0.309	1.368	0.063

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

The results showed that the mean scores for differentiation of self (152.29±10.18), psychological security (33.15±12.91), and emotional divorce (10.25 ± 5.87) were at a moderate level in the study population. The mean scores for conflict resolution styles were also at a moderate level: integrating (17.72±3.04), dominating (16.51±4.35), obliging (16.24±3.64), avoiding (17.32±3.41), and compromising (16.19±4.36). Skewness, kurtosis, and the Kolmogorov–Smirnov test were used to examine the normality of the data.

The results in **Table 1** indicated that for most of the studied variables, the significance level of the Kolmogorov–Smirnov test was above 0.05, and for the remaining variables, the skewness and kurtosis values fell within the range of −2 to +2. These results therefore indicated that the data were normally distributed. It should be noted that outliers were removed prior to analysis; thus, parametric statistics could be used for data analysis.

To test the mediating role of conflict resolution strategies in the relationship of differentiation of self and psychological security with women's emotional divorce, structural equation modeling with the bootstrap method was used (**Figure 1**).

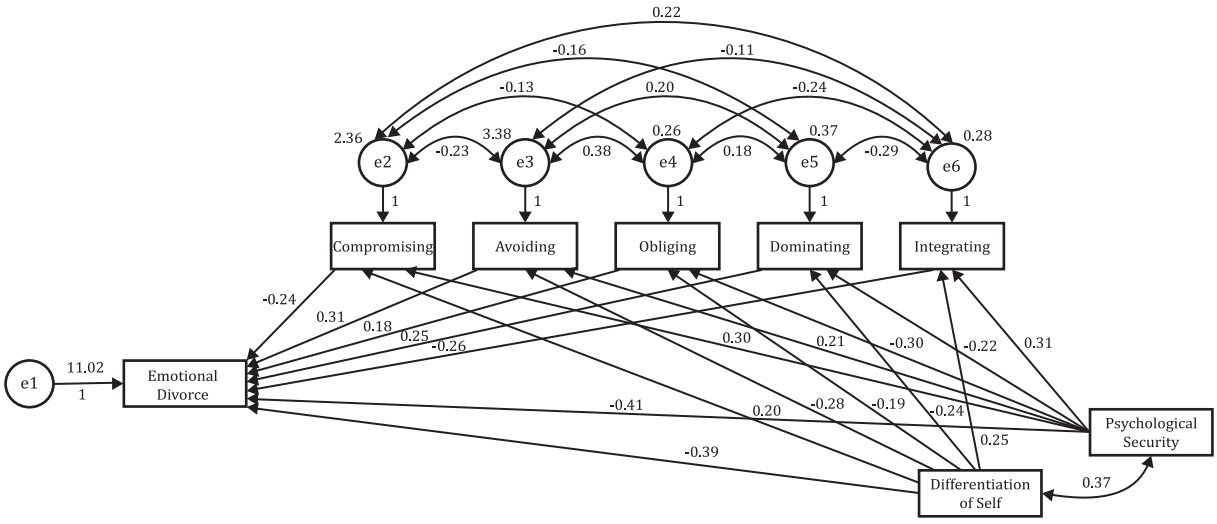

Figure 1) The revised structural model of the mediating role of conflict resolution strategies in the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce among women

Table 2 presents the fit indices of the output model. The fit indices included the chi-square statistic (X^2=221.787), relative chi-square (X^2/df=3.891), goodness-of-fit index (GFI=0.902), normed fit index (NFI=0.891), comparative fit index (CFI=0.901), and root mean square error of approximation (RMSEA=0.062). These results indicated a good fit of the output model and demonstrated that the theoretically drawn model of the research was well aligned with the model existing in the population.

Next, the direct, indirect, and total effects of the exogenous variables on the endogenous variable through the mediation of conflict resolution strategies were examined; the results are presented in **Table 3**.

Table 2) Fit indices of the model output

Indices	X^2	df	X2/df	GFI	NFI	CFI	RMSEA
Output Model	221.787	57	3.891	0.902	0.891	0.901	0.062

As the results in **Table 3** show, the direct effect of differentiation of self on emotional divorce was (β=−0.391, C.R.=−3.178); on integrating (β=0.253, C.R.=2.364); on dominating (β=−0.241, C.R.=−2.459); on obliging (β=−0.199, C.R.=−3.209); on avoiding (β=−0.287, C.R.=−2.482); and on compromising (β=0.202, C.R.=2.845). The direct effect of psychological security on emotional divorce was (β=−0.410, C.R.=−2.928); on integrating (β=0.317, C.R.=2.619); on dominating (β=−0.212, C.R.=−2.208); on obliging (β=0.301, C.R.=2.922); on avoiding (β=0.213, C.R.=2.420); and on compromising (β=0.315, C.R.=2.889). The direct effect of conflict resolution strategies on emotional divorce was as follows: integrating (β=−0.263, C.R.=−2.768), dominating (β=0.250, C.R.=3.424), obliging (β=0.186, C.R.=2.089), avoiding (β=0.317, C.R.=3.107), and compromising (β=−0.247, C.R.=−3.012). Here, the beta values indicated the extent to which differentiation of self, psychological security, and conflict resolution strategies explained emotional divorce scores per one-unit change; a positive beta indicated a positive relationship and a negative beta indicated an inverse relationship between the two variables. Moreover, the C.R. values for the paths were greater

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

than ±1.96, and their significance levels were less than 0.05, indicating statistical significance.

Furthermore, the bootstrap method was used to examine the indirect effect and the mediating role of conflict resolution strategies in the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce. According to **Table 3**, the indirect effect of differentiation of self on emotional divorce through the mediating role of the integrating strategy was 0.113, with the bootstrap confidence interval for the indirect effect ranging from a lower bound of 0.101 to an upper bound of 0.153, at a significance level of 0.001. The total effect between the variables was −0.298. The indirect effect of differentiation of self on emotional divorce through the mediating role of the dominating strategy was −0.116, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of −0.183 to an upper bound of −0.101, at a significance level of 0.001; the total effect between the variables was −0.496. The indirect effect of differentiation of self on emotional divorce through the mediating role of the avoiding strategy was −0.118, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of −0.192 to an upper bound of −0.106, at a significance level of

Table 3) Total, direct, and indirect effects in the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce mediated by conflict resolution strategies

Variables	Direct Effect Size	Indirect Effect Size	Total Effect	Bootstrap Confidence Interval (Bootstrap CI)		S E	Critical Ration	P	Result
				Lower	Upper				
Differentiation of Self → Emotional Divorce	- 0.391					0.123	- 3.178	0.001	
Differentiation of Self → Integrating	0.253					0.107	2.364	0.001	
Differentiation of Self → Dominating	- 0.241					0.098	- 2.459	0.001	
Differentiation of Self → Obliging	- 0.199					0.062	- 3.209	0.001	
Differentiation of Self → Avoiding	- 0.287					0.071	- 2.482	0.001	
Differentiation of Self → Compromising	0.202					0.071	2.845	0.001	
Psychological Security → Emotional Divorce	- 0.410					0.140	- 2.928	0.001	
Psychological Security → Integrating	0.317					0.121	2.619	0.001	
Psychological Security → Dominating	- 0.212					0.096	- 2.208	0.001	
Psychological Security → Obliging	- 0.301					0.103	- 2.922	0.001	
Psychological Security → Avoiding	- 0.213					0.088	- 2.420	0.001	
Psychological Security → Compromising	0.315					0.109	2.889	0.001	
Integrating → Emotional Divorce	- 0.263					0.095	- 2.768	0.001	
Dominating → Emotional Divorce	0.250					0.073	3.424	0.001	
Obliging → Emotional Divorce	0.186					0.089	2.089	0.029	
Avoiding → Emotional Divorce	0.317					0.102	3.107	0.001	
Compromising → Emotional Divorce	- 0.247					0.082	- 3.012	0.001	
Differentiation of Self → Integrating → Emotional Divorce		0.113	- 0.298	0.101	0.153	0.044		0.001	Supported
Differentiation of Self → Dominating → Emotional Divorce		- 0.116	- 0.497	- 0.183	- 0.101	0.049		0.001	Supported
Differentiation of Self → Obliging → Emotional Divorce		- 0.059	- 0.258	- 0.121	0.001	0.033		0.068	Not Supported
Differentiation of Self → Avoiding → Emotional Divorce		- 0.118	- 0.449	- 0.192	- 0.106	0.034		0.001	Supported
Differentiation of Self → Compromising → Emotional Divorce		0.111	- 0.290	0.102	0.188	0.037		0.001	Supported
Psychological Security → Integrating → Emotional Divorce		0.124	- 0.286	0.115	0.220	0.029		0.001	Supported
Psychological Security → Dominating → Emotional Divorce		- 0.115	- 0.496	- 0.192	- 0.100	0.030		0.001	Supported
Psychological Security → Obliging → Emotional Divorce		- 0.037	- 0.447	- 0.145	0.012	0.031		0.143	Not Supported
Psychological Security → Avoiding → Emotional Divorce		- 0.119	- 0.500	- 0.164	- 0.105	0.032		0.001	Supported
Psychological Security → Compromising → Emotional Divorce		0.113	- 0.307	0.104	0.205	0.044		0.001	Supported

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

0.001; the total effect between the variables was −0.499. The indirect effect of differentiation of self on emotional divorce through the mediating role of the compromising strategy was 0.111, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of 0.102 to an upper bound of 0.188, at a significance level of 0.001; the total effect between the variables was −0.290. However, the indirect relationship between differentiation of self and emotional divorce through the mediating role of the obliging strategy was not significant. Here, the effect coefficients (beta) indicated the extent to which each variable explained emotional divorce scores per one-unit change, and a positive beta indicated a direct relationship between the independent and dependent variables through the mediation of conflict resolution strategies.

Additionally, according to **Table 3**, the indirect effect of psychological security on emotional divorce through the mediating role of the integrating strategy was 0.124, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of 0.115 to an upper bound of 0.220, at a significance level of 0.001; the total effect between the variables was −0.286. The indirect effect of psychological security on emotional divorce through the mediating role of the dominating strategy was −0.115, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of −0.192 to an upper bound of −0.100, at a significance level of 0.001; the total effect between the variables was −0.496. The indirect effect of psychological security on emotional divorce through the mediating role of the avoiding strategy was −0.119, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of −0.164 to an upper bound of −0.105, at a significance level of 0.001; the total effect between the variables was −0.500. The indirect effect of psychological security on emotional divorce through the mediating role of the compromising strategy was 0.113, with the bootstrap confidence interval ranging from a lower bound of 0.104 to an upper bound of 0.205, at a significance level of 0.001; the total effect between the variables was −0.307. However, the indirect relationship between psychological security and emotional divorce through the mediating role of the obliging strategy was not significant. Here, the effect coefficients (beta) indicated the extent to which each variable explained emotional divorce scores per one-unit change, and a positive beta indicated a direct relationship between the independent and dependent variables through the mediation of conflict resolution strategies.

Therefore, considering the direct and indirect effects and the total effect, the structural model of differentiation of self and psychological security with emotional divorce through the mediation of conflict resolution strategies in women referring to counseling centers in Tabriz demonstrated a good fit.

Moreover, according to **Figure 1** and **Table 3**, the variables of differentiation of self, psychological security, and conflict resolution strategies were simultaneously able to explain 31.4% of the variance in emotional divorce. Thus, based on the obtained results, the theoretical model of the mediating role of conflict resolution strategies in the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce in women referring to counseling centers in Tabriz was confirmed at the 0.05 level and with 95% confidence.

DISCUSSION

The aim of the present study was to investigate the relationship of differentiation of self and psychological security with emotional divorce among women in Tabriz, with the mediating role of conflict resolution strategies. The findings showed that there is a significant relationship among the four variables of differentiation of self, psychological security, emotional divorce, and the mediating role of conflict resolution strategies. The results of the present study are consistent with those of several other studies [35, 36, 38, 39, 41, 43]. This pattern can be explained, on the one hand, by the cultural and local context of Tabriz, where family structure, relatively traditional gender roles, and values centered on maintaining family cohesion influence the way conflict is approached. In such a culture, the manner of conflict resolution not only reflects individual characteristics but is also shaped by social expectations and communication norms governing marital relationships. Therefore, conflict resolution strategies can play a determining role in linking individuals' internal characteristics with outcomes such as emotional divorce. On the other hand, in the marital system, when couples' differentiation is high, there is a greater likelihood of appropriate adaptation to conflicts and reduced emotional reactions [32]. Undifferentiated couples are unable to maintain their individuality and independence from their families of origin, and their marriages are more likely to fail. Differentiated individuals have a clear definition of themselves and their beliefs; they can take greater responsibility for choosing their life paths, maintain self-control in highly emotional situations, and make logical and responsible decisions [33, 34]. Spouses with a withdraw–demand communication pattern criticize each other, blame each other, threaten their partner, and withdraw and avoid their spouse, which is indicative of low differentiation in the spouses [35]. To interpret these findings, it can be stated that, according to Bowen's theory of differentiation of self, this concept includes emotional, cognitive, and self-autonomy from others. Individuals achieve a sense of identity through the process of individuation. This differentiation from the family of origin enables them to take responsibility for their own thoughts. Conversely, low emotional cutoff likely reduces the risk of avoiding involvement or suppressing emotions, which

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

could otherwise hinder intimacy and cooperation, thereby complicating adaptation to the partner's needs and changes [36, 37]. Bowen believed that the main cause of psychological symptoms and dissatisfaction in married life is undifferentiation in the family system. Undifferentiation means lacking sufficient clear boundaries to maintain individual identity and genuine intimacy. Differentiated individuals have the ability to manage their interpersonal relationships. Individuals with desirable differentiation are aware of their emotions and can identify the three main elements of emotional components—namely, what, why, and how—within themselves. They can thoughtfully evaluate the situation. In intimate relationships, these individuals cultivate an integrated self that is capable of maintaining deep, calm, and comfortable relationships, and thus they do not become involved in fusion with others or emotional cutoff to regulate internal tensions. In contrast, less differentiated individuals tend to become fused with others and thus collapse under psychological tension or emotional conflict and give in to the conflict [10, 38].

The results showed that women who experience a sense of psychological security find their lives meaningful, controllable, and comprehensible, resulting in an orderly, stable, and predictable life in which stress becomes tolerable. The findings of Shams et al. confirm that receiving emotional support is related to women's mental health. An individual's coping methods and family characteristics help them overcome pressures and unfavorable life conditions, so that they are not disturbed or distressed when facing various conflicts in life and work [39]. Hosseini Nasab et al. found a significant relationship between conflict resolution styles and marital adjustment [40]. The use of constructive conflict styles helps find new solutions to conflicts and reduces emotional divorce. However, chronic fatigue and emotional exhaustion resulting from marital conflicts can reduce the use of constructive styles and increase emotional divorce [41]. Therefore, constructive conflict resolution styles can reduce marital conflicts and emotional divorce, which is also confirmed by the study of Sadegh Khani et al. [42]. Women who use constructive styles have reported fewer conflicts and lower emotional divorce scores. The relationship between emotional divorce and conflict resolution styles is not linear; other moderating variables, such as marital conflicts, play an important role. Marital conflicts generate feelings such as disappointment, resentment, and disgust, reduce constructive conflict resolution, and increase non-constructive styles, thereby increasing emotional divorce. Marital conflicts disrupt family power structures and intimate communication and increase emotional divorce [43]. Life changes and marital conflicts destabilize the marital system and cause couples to feel hopeless and unable to forgive, ultimately leading to emotional divorce [44]. The study by Sadegh Khani et al. confirmed that women who use more adaptive conflict resolution styles have reported lower emotional divorce scores [42]. Successful experiences in conflict resolution over time create a sense of security regarding the spouse's reactions and hope for finding a useful solution, and bring the couple's perspectives closer together. This sense of security, understanding, and constructive interaction creates a context of intimacy and reduced conflict for the relationship. It seems that a combination of the levels of integrating and obliging variables in couples leads them to have better cooperation and sexual relations, reconsider their efforts to gain children's support and their individual relationships with relatives and their spouse, moderate their emotional reactions, and cooperate in financial matters. To the extent that couples are successful in each dimension of constructive conflict resolution style, they enjoy greater cohesion in their marital system, and consequently their marital conflicts are reduced overall and in each of the marital conflict constructs. Therefore, conflict is a natural product of shared life, but the key point in conflict management is choosing the appropriate style, because when conflict arises, if individuals' conflict resolution style is constructive, emotional divorce decreases, and if the conflict resolution style is non-constructive, emotional divorce increases. Thus, although conflict is usually viewed negatively, it can positively contribute both to the quality of couples' relationships and to individuals' personal growth, and this occurs when conflict can be resolved through correct and efficient methods [45]. Conflict resolution styles are an influential factor in family-dissolving conflicts and can help successfully resolve the issues couples face. Individuals who have adequately understood constructive conflict resolution styles are less likely to experience relationship coldness and emotional divorce despite experiencing marital conflicts. On the other hand, the findings show that the path from differentiation of self and psychological security to emotional divorce through the mediation of the obliging conflict resolution style is not significant, which seems to be related to the cultural and social context of couples in Tabriz, where tolerance, silence, and preference for maintaining family harmony over expressing conflict are common and expected behaviors. In such a context, the use of the obliging style is considered a cultural norm rather than an individual choice dependent on characteristics such as differentiation of self or psychological security, and therefore does not create sufficient individual differences to play a mediating role. This cultural context, along with other factors such as traditional gender roles and similar parenting patterns, can be the main reason for the non-significance of the role of this style in the model.

Among the limitations of the present study, the following can be mentioned: the convenience sampling method, the self-report nature of data

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

collection, the large number of questionnaire items, and the possibility of respondent fatigue and decreased data accuracy. Given the influence of cultural context on the research variables, it can be suggested that couple therapy and skills-training workshops be held in a localized manner so that couples become familiar with healthier ways of resolving conflict and expressing needs. Moreover, strengthening premarital counseling programs with a focus on increasing differentiation of self, emotion management, and enhancing psychological security—using local challenges of the region—can provide a context for couples to face conflicts more effectively from the beginning of their shared life and to prevent the formation of emotional divorce.

CONCLUSION

The findings of the study indicate that differentiation of self and psychological security have a significant relationship with emotional divorce among women in Tabriz, and that conflict resolution strategies play a mediating role in these relationships. Possessing higher levels of differentiation of self and psychological security can be associated with the use of more effective conflict resolution strategies and can contribute to reducing emotional divorce. Accordingly, attention to these variables is important in designing psychological interventions aimed at improving the quality of marital relationships.

Clinical and Practical Implications for Police Medicine

The results of this study can be important in two respects. First, by teaching differentiation of self skills and enhancing psychological security—with attention to the sensitive occupation of military and law enforcement personnel—it is possible to prevent emotional and formal divorce in the military and law enforcement community. Second, one of the important components in emotional divorce, which has irreparable consequences for families, is conflict resolution skills; the results of the study also showed that increasing conflict resolution skills can lead to a reduction in emotional divorce.

Acknowledgments: We would like to express our gratitude to all those who assisted in conducting this research.

Author Contributions: Ayatollah Fathi, conceptualization and study design, data analysis and interpretation; Zahra Norouzi, conceptualization and study design; Rana Asri Zamani, conceptualization and study design, data collection; Fatemeh Kholousi Moghaddam, conceptualization and study design, data collection. All authors contributed to the initial drafting and revision of the manuscript, and all approve the final version and accept responsibility for the accuracy and integrity of its content.

Conflict of Interest: The authors hereby declare that there is no conflict of interest regarding the present study.

Funding: The present study received no financial support.

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

نشریه طب انتظامی

مقاله اصیل

دسترسی آزاد

بررسی رابطه تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز: نقش میانجی راهبردهای حل تعارض

زهرا نوروزی[1] ، آیت اله فتحی[2و3*] ، رعنا عصری زمانی[4] ، فاطمه خلوصی مقدم[1]

۱ گروه علمی روانشناسی بالینی، واحد علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
۲ مرکز تحقیقات علوم شناختي و رفتاري در پليس، معاونت بهداشت، امداد و درمان، فرماندهی انتظامي، تهران، ایران.
۳ پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعي ناجا، تهران، ایران.
۴ گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران.
۱ گروه علمی روانشناسی بالینی، واحد علوم پزشکی تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

چکیده

اهداف: اخبا توجه به افزایش نشانه‌های طلاق عاطفی در میان زنان و نقش تأثیرگذار عوامل فردی و ارتباطی در شکل‌گیری آن، این پژوهش با هدف بررسی رابطه تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز؛ نقش میانجی راهبردهای حل تعارض انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر به صورت توصیفی از نوع همبستگی و به روش مدل معادلات ساختاری است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر تبریز در سال ۱۴۰۳ بودند. نمونه آماری پژوهش حاضر شامل ۲۵۰ نفر از زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر تبریز بود که به پرسشنامۀ تفکیک خویشتن با ۴۶ سؤالی اسکورن و فریندلندر، پرسشنامۀ امنیت روانی(PSS) مازلو، پرسشنامۀ طلاق عاطفی (EDQ) گاتمن و همکاران و پرسشنامۀ سبک‌های حل تعارض (ROCI-II) پاسخ دادند. نتایج به‌دست آمده با استفاده از مدل معادلات ساختاری و نرم‌افزارهای SPSS 25 و AMOS 24 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: یافته‌های حاصل از توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نشان داد که بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۳۱ تا ۴۰ سال با ۱۴۰ نفر (۵۶ درصد)، ۱۵۰ نفر (۶۰ درصد) دارای مدرک کارشناسی، اکثریت نمونه (۵۸ درصد) در بازه ۵ تا ۱۵ سال زندگی مشترک و ۱۵۵ نفر (۶۲ درصد) خانه‌دار و ۹۵ نفر (۳۸ درصد) شاغل بودند. نتایج روش آماری مدل معادلات ساختاری نشان داد که تفکیک خویشتن (۰/۳۹۱-)، امنیت روانی (۰/۴۱۰-) و راهبردهای حل تعارض (۰/۲۶۳-) با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز رابطه معنی دار دارد، راهبردهای حل تعارض با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز رابطه مستقیم دارد، امنیت روانی با راهبردهای حل تعارض رابطه دارد (p<۰/۰۵). همچنین راهبردهای حل تعارض نقش میانجی در رابطه تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز دارد و مدل کلی پژوهش برازش دارد (p<۰/۰۵).

نتیجه‌گیری: براساس مطالعه حاضر می‌توان نتیجه گرفت که هر اندازه زوجین تفکیک خویشتن و امنیت روانی بالاتری داشته باشند، راهبردهای حل تعارض بهتری خواهند داشت و در نتیجه طلاق عاطفی هم کاهش خواهد یافت.

کلیدواژه‌ها: تمایز روانی، امنیت، احساسات، تعارض.

نحوه استناد به مقاله:

Norouzi Z., Fathi A., Asri Zamani R., kholosimogadam F.. *Investigating the Associations of Differentiation of Self and Psychological Security with Emotional Divorce Among Women in Tabriz: The Mediating Role of Conflict Resolution Strategies.* J Police Med. 2025;14:e7.

نویسنده مسئول*:

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، معاونت علوم، تحقیقات و فناوری فراجا، کد پستی: ۱۹۹۶۷۱۳۵۳۵
پست الکترونیکی:
a.fathi64@gmail.com

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۰۵
پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۲۹
انتشار: ۱۴۰۳/۱۲/۱۴

Copyright © 2025, Journal of Police Medicine | This open access article is licensed under a *Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License*

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

نشریه علمی پژوهشی طب انتظامی دوره ۱۴، ۱۴۰۴

مقدمه

خانواده به عنوان یکی از نهادهای مهم در هر جامعه‌ای و به‌ویژه در جامعه ایران است؛ چنان‌که خانواده از عملکرد مناسبی برخوردار باشد، اعضای خانواده نیز از سلامت و بهزیستی مطلوبی برخوردار خواهند بود. استواری و استحکام خانواده به ازدواج و رابطه زناشویی پایدار و بنیادین بستگی دارد؛ یعنی هرگونه تزلزل و سستی در رابطه زناشویی و یا عدم وجود یک ازدواج موفق افزون بر آنکه آرامش روانی زوج‌ها را مختل می‌کند، بقا و دوام خانواده را نیز در معرض خطر قرار خواهد داد [۱]. ازدواج رضایت بخش در ایجاد یک نهاد خانوادگی باثبات و کاملاً کارآمد در هر جامعه‌ای اساسی است؛ همچنین کیفیت ازدواج بهترین پیش‌بینی‌کننده خوشبختی است [۲]. با توجه به این مسئله، بررسی عوامل تسهیل کننده در روابط زوجین و عواملی که در تداوم این ارتباط مؤثر باشد، همواره مـورد توجه است [۳]. خانواده که بستری برای برآورده کردن نیازهای عاطفی به حساب می‌آمد، به تدریج جایگاه خود را متزلزل یافت و مفاهیمی هم‌چون طلاق عاطفی بر سر زبان‌ها افتاد. نتایج پژوهش‌ها نشان داده است که زن و مرد با تمام تلاشی که در جهت انجام دقیق وظایف خود دارند، به مرور زمان عشق و علاقه بین آن‌ها کم‌رنگ و کم‌رنگ‌تر شده و گاهی به طور کامل محو می‌شود [۴] و زوجین بدون هیچ‌گونه احساس و عاطفه‌ای نسبت به هم، به طور کامل جدای از هم به زندگی خود ادامه می‌دهند [۵]. در طلاق رسمی، زن و مرد با مراجعه به دادگاه به طور قانونی از یکدیگر جدا شده و هیچ تعهدی نسبت به‌هم ندارند. اما در طلاق عاطفی، به قول اکثر تعاریف، زن و مرد زیر یک سقف زندگی می‌کنند، ولی هیچ رابطه احساسی میان زوجین یا وجود ندارد و یا بسیار کم است [۶].

در حال حاضر، طلاق عاطفی توجه بسیاری از اندیشمندان و کارشناسان مسائل اجتماعی را به خود جلب کرده است. طلاق عاطفی نماد وجود مشکل در ارتباط سالم و صحیح بین زن و شوهر است، به‌گونه‌ای که این مشکل ارتباطی در سطح کوچک (خانواده) می‌تواند در بعد وسیع‌تر (جامعه) نیز شیوع و گسترش یابد و ارتباطات انسانی را مختل نماید [۷]. در طلاق عاطفی پدیده‌ای نیست که ناشی از یک عامل منفرد و مشخص باشد، بلکه نتیجه ترکیبی از عوامل است، از جمله ناتوانی در تأمین نیازهای عاطفی همسران، بی‌توجهی مرد، کاستی‌های ارتباطی، الگوهای شناختی و نگرشی متناقض میان جنسیت‌ها، نبود همدلی و همراهی، پرهیز از شوخ‌طبعی در رابطه زوجین، مشکلات جنسی و غیره که در مجموع می‌توانند به شکل‌گیری این وضعیت منجر شوند [۸]. با وقوع طلاق عاطفی در زندگی زوجی، نهاد خانواده دچار تزلزل می‌شود و وقتی بنیان خانواده رو به سستی رود، بنیان‌های اخلاقی و اجتماعی کل نظام اجتماعی متزلزل شده و جامعه به سوی مشکلات گوناگون سوق داده می‌شود. [۹].

یکی از عواملی که در تعارضات زناشویی و طلاق عاطفی زوجین تاثیرگذار است، بحث تمایزیافتگی افراد است. این مفهوم که از نظریه بوئن نشأت گرفته، به توانایی ایجاد تعادل بین نیاز به استقلال و حفظ ارتباطات صمیمانه با دیگران اشاره دارد [۱۰]. تمایز یافتگی را می‌توان در دو سطح بررسی کرد. نخست، به عنوان فرآیندی که در درون فرد رخ می‌دهد و دوم، به عنوان فرآیندی که در روابط بین فردی اتفاق می‌افتد. در سطح بین فردی، تمایز یافتگی نشان‌دهنده توانایی فرد در حفظ حس خود به عنوان فردی یگانه و جدا از دیگران است، علی‌رغم داشتن روابط عاطفی عمیق. به طور فردی، تمایز یافتگی شامل توانایی جدا کردن افکار از احساسات است [۱۱]. زوجینی که دارای خود تمایزیافتگی بالایی هستند در زمانی که عواطف منفی شدیدی را تجربه کنند، تحت تأثیر این عواطف قرار نمی‌گیرند و واکنش‌های کنترل‌شده‌ای دارند. این افراد از هویت محکمی برخوردار هستند و در موقعیت‌های تنش‌زا به‌خوبی رفتار می‌کنند و در روابط صمیمانه قادرند خود تعریف‌شده‌شان را حفظ کنند و با دیگران آمیخته نشوند و در نتیجه از بسیاری از تنش‌های بین زوجین کاسته شود [۱۲]. یوسفی و عزیزی (۱۳۹۷) در پژوهش خود نشان دادند که زن و یا مردی که تمایزیافتگی خود پایینی داشته باشند، از بلوغ عاطفی کمتری برخوردار هستند و توانایی و ظرفیت‌های کمتری برای صمیمت دارند [۱۳]. از آنجا که افراد تمایزیافته نسبت به عواطف و احساسات خود آگاهی دارند آن‌ها می‌توانند به خوبی عواطف و احساسات خود را بیان کنند، به راحتی در مورد نیازهای خود صحبت نمایند و آنچه را که از همسر خود می‌خواهند بیان کنند. این افراد به خوبی از نقاط مثبت و منفی خودآگاه هستند [۱۴]. زوج‌هایی که یکی یا هر دو شریک در آن‌ها سطوح پایینی از تمایزیافتگی دارند، اغلب رضایت کمتری از رابطه و سطوح بالاتری از آشفتگی رابطه‌ای گزارش می‌کنند [۱۵]. پژوهش‌ها نشان می‌دهند یکی دیگر از عواملی که با طلاق عاطفی مرتبط است، احساس امنیت است. زوجینی که از احساس امنیت بالایی برخوردار هستند می‌توانند به یکدیگر اعتماد داشته باشند [۱۶] و روابط صمیمانه خود را با همسرشان شکل دهند. این زوجین راحت‌تر می‌توانند با همسر خود سخن بگویند و نیازهای خود را بیان کنند. آن‌ها همسر خود را محرم اسرار خود می‌دانند و به‌خوبی می‌توانند با او ارتباط بگیرند [۱۷]. احساس امنیت موجب می‌شود زوجین از اضطراب و تنش کمتری در روابط خود برخوردار باشند و با احساس سرزندگی و شادکامی به زندگی زناشویی خود بپردازند و بتوانند به‌خوبی روابط خود را با همسرشان مدیریت کنند و در نهایت به رابطه‌ای صمیمانه دست پیدا کنند [۱۸].

تعارضاتی که در خانواده و به ویژه بین همسران رخ می‌دهد، در صورت حل نشدن موجب عمیق شدن مشکلات و حتی طلاق می‌شود [۱۹]؛ از این‌رو، شیوه تعامل زوجین با یکدیگر و همین طور حل تعارض آن‌ها بر میزان کیفیت و رضایت زناشویی آنان اثرگذار است؛ بنابراین، اساس زندگی و خوشبختی انسان را همین ارتباط‌های میان فردی تشکیل می‌دهد [۲۰]. اهمیت سبک‌های حل تعارض به اندازه‌ای است که برخی از محققان معتقد هستند، کیفیت زندگی زناشویی را نوع مشکل تعیین نمی‌کند؛ بلکه نحوه برخورد با مشکل تعیین کننده کیفیت زندگی زناشویی است [۲۱]. به عقیده رحیم، حل تعارض به انواع راهبردهای مدیریت کردن تعارض اطلاق می‌شود که شخص تمایل دارد در وضعیت تعارضی از آن‌ها استفاده کند. رحیم دو بُعد اساسی را در حل تعارض مؤثر دانسته است که عبارت است از اهمیت دادن به خود و اهمیت دادن به دیگران. اولین بُعد یعنی اهمیت دادن به خود، میزانی را که شخص تلاش می‌کند تا علایق خود را برآورده کند، توضیح می‌دهد. دومین بُعد، اهمیت دادن به دیگران، میزانی را که شخص تلاش می‌کند تا علایق دیگران را برآورده سازد، شرح می‌دهد. [۲۲]. سبک‌های حل تعارض سلطه‌گرانه با جهت‌گیری تهدیدآمیز مشخص می‌شود و شخص در این شیوه برای رسیدن به هدف خود به هر کاری اقدام می‌کند و نیازها و انتظارات دیگری را نادیده می‌گیرد. سبک‌های حل تعارض اجتنابی با موقعیت های انزوا، اعطای مسئولیت به دیگران، دیگران را مقصر دانستن و خود را کنار کشیدن در ارتباط است [۲۳].

Gottman (۱۹۹۴) معتقد است که تعارض، ناشی از

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

آن چیزی نیست که زن و شوهر با هم بحث می‌کنند، بلکه از نحوه واکنش آن‌ها هنگام مشاجره ناشی می‌شود؛ بنابراین مهارت حل تعارض شاخصی کلیدی در روابط زناشویی موفق است و افرادی که مهارت حل تعارض قوی دارند، طول رابطه شان را افزایش می‌دهند [۲۴]. به طور کلی پژوهش‌ها نشان می‌دهند که سبک‌های حل تعارض زوجی می‌توانند با سازگاری زناشویی در ارتباط باشند [۲۵]. برای مثال کجباف‌زاده (۱۴۰۱) در پژوهشی نشان داد که سبک‌های حل تعارض سازنده به میزان زیادی بر کیفیت روابط زوجی تأثیر دارد.

با توجه به مرور جامع پژوهش‌های پیشین، آشکار شد که تاکنون به طور همزمان این چهار متغیر با یکدیگر مورد پژوهش قرار نگرفته‌اند و این پژوهش می تواند در راستای تدوین مدل کاهش طلاق عاطفی براساس متغیرهای روانشناختی و همچنین نقش میانجیگر راهبردهای حل تعارض نقش اساسی داشته باشد و خلاء موجود در پژوهش‌های قبلی را برطرف کند. از آنجایی که هیچ پژوهش یکپارچه‌ای که روابط این متغیرها را در قالب یک مدل جامع بررسی کند وجود ندارد، پژوهش حاضر گامی مهم در جهت ارائه یک مدل ساختاری منسجم از روابط درونی بین متغیرها است. از این رو، هدف پژوهش حاضر آن است که رابطه تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز با نقش میانجی راهبردهای حل تعارض را تعیین کند.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر به روش توصیفی، از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زوجین مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره شهر تبریز در سال ۱۴۰۳ بود. نمونه آماری بر اساس جدول *Krejcie* و *Morgan*، ۲۵۰ نفر از زنان مراجعه‌کننده تعیین شد و روش نمونه‌گیری به صورت در دسترس انجام گردید. داده‌ها با شناسایی و هماهنگی با مسئولان مراکز مشاوره و پس از توضیح هدف پژوهش، اطمینان از محرمانه بودن اطلاعات و کسب رضایت آگاهانه از شرکت‌کنندگان، جمع‌آوری شد.

برای گردآوری داده‌ها از ابزارهای استاندارد شامل، پرسشنامه‌های تفکیک خویشتن (DSI)، مقیاس امنیت روانی (PSS)، طلاق عاطفی (EDQ) و پرسشنامهٔ سبک‌های حل تعارض (II-ROCI) استفاده شد. توضیحات مربوط به هر ابزار در ادامه ارائه شده است.

پرسشنامهٔ تفکیک خویشتن (DSI): پرسشنامه تفکیک خویشتن با ۴۶ سؤال توسط *Skowron* و *Friedlander* و به منظور سنجش میزان تفکیک خویشتن تدوین گردید. این پرسشنامه از ۴ خرده مقیاس واکنش‌پذیری عاطفی، جایگاه من، گریز عاطفی و هم آمیختگی با دیگران تشکیل و با مقیاس لیکرت در یک طیف ۶ گزینه‌ای از هرگز (۱) تا همیشه (۲) تنظیم شده است. نمرات کمتر در این پرسشنامه بیانگر سطوح پایین تفکیک خویشتن است [۲۶]. در ایران، زارعی و حسینقلی روایی این پرسشنامه را به روش همگرا با پرسشنامهٔ تعهد زناشویی ۰/۴۵ و ضریب همسانی درونی با محاسبه آلفا کرونباخ ۰/۸۷ گزارش کردند [۲۷]. در این پژوهش نیز آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۹۱ و پایایی ترکیبی(CR) ۰/۸۵ بدست آمد که نشاندهنده پایایی مطلوب پرسشنامه است.

پرسشنامهٔ مقیاس امنیت روانی (PSS): این پرسشنامه را *Maslow* برای بررسی وضعیت روانی و خانوادگی طراحی کرده است. دارای ۶۲ گویه در راستای سنجش احساسات افراد در مورد امور مختلف زندگی روزمره است که به صورت بلی (۱) و خیر (۰) نگرش آزمودنی را می‌سنجد. این پرسشنامه پانزده مؤلفه دارد: ناسازگاری محیطی، پارانویا، اعتقاد به خود، اشتیاق به زندگی، افسردگی، احساس سعادتمندی، امنیت اجتماعی، خودآگاهی، اعتماد بنفس، احساس عصبانت، یاس و ناامیدی، علاقه به زندگی، سازگاری با دیگران، احساس سلامت و احساس حقارت. *Maslow* پایایی به دست آمده برای عامل‌های آزمون احساس امنیت روانی بین ۰/۳۶ تا ۰/۶۴ و برای کل مقیاس ۰/۷۸ محاسبه نمود. برای تعیین روایی سازه نیز از روش همسانی درونی بهره گرفته شد که ضریب ۰/۹۲ بدست آمد [۲۸]. در پژوهش شریفی رهنمو و فتحی برای تعیین پایایی این پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده نمودند که ضریب ۰/۹۱ بدست آمد و حاکی از پایایی مناسب آزمون است. روایی سازه آزمون نیز با روش همسانی درونی ۰/۷۴ بدست آمد [۲۹]. در این پژوهش نیز آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸۴ و پایایی ترکیبی ۰/۸۸(CR) بدست آمد که نشاندهندهٔ پایایی مطلوب پرسشنامه است.

پرسشنامهٔ طلاق عاطفی (EDQ): این پرسشنامه توسط *Gottman* و همکاران طراحی و شامل ۲۴ سوال است. نمره‌گذاری پرسشنامه به صورت دو درجه‌ای بلی (۱) و خیر (۰) است. حداقل نمره در این آزمون صفر، حداکثر نمره ۲۴ و خط برش آن نیز ۱۲ است. کسب نمرهٔ بالا به معنای داشتن طلاق عاطفی بیشتر در بین آزمودنی‌ها است. *Gottman* روایی تحلیل عاملی این پرسشنامه را ۰/۶۹ و پایایی آن را با استفاده از روش کودرریچاردسون ۰/۷۷ محاسبه کرده است [۳۰]. همچنین *علاقبند* و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی ضمن تأیید روایی صوری پرسشنامه از سوی متخصصان رشته روانشناسی، پایایی آن را با استفاده از روش کودرریچاردسون ۰/۸۱ محاسبه کردند [۳۱]. در این پژوهش نیز آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸۵ و پایایی ترکیبی ۰/۸۷ [CR] بدست آمد که نشاندهندهٔ پایایی مطلوب پرسشنامه است.

پرسشنامهٔ سبک‌های حل تعارض (ROCI-II): در سال ۱۹۸۳، برای اندازه گیری سبک‌های حل تعارض توسط رحیم به جهت اندازه‌گیری پنج شیوه‌ای است که افراد به تعارض پاسخ می‌دهند، ساخته شده است. این پرسشنامه ۲۸ سوالی است و در طیف پنج گزینه ای لیکرت از کاملاً مخالفم با نمره ۱ تا کاملاً موافقم با نمره ۵ درجه بندی و نمره‌گذاری می‌شود و پنج سبک حل تعارض یکپارچگی، مسلط، ملزم شده، اجتناب کننده و مصالحه را می‌سنجد. سبک یکپارچه و سبک ملزم‌شده به عنوان سبک‌های سازنده و سبک مسلط و سبک اجتنابی به عنوان سبک‌های غیر سازنده دسته‌بندی می‌شوند به‌طوری‌که می‌توان سبک‌های حل تعارض را در سه سبک مصالحه‌گرا، سازنده و غیر سازنده خلاصه کرد. سؤالات هر سبک در دستورالعمل مشخص شده است. هر یک از سؤالات این پرسشنامه می‌تواند نمره‌های از ۱ تا ۵ را کسب نماید. در مطالعه دیگری همسانی درونی این پرسشنامه را با استفاده از آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های پرسشنامه، در دامنه ۰/۷۲ تا ۰/۷۷ و در پژوهشی دیگر بر روی یک نمونه ۱۴۷۴ نفری همسانی درونی این ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ بین ۰/۷۶ تا ۰/۸۵ گزارش کرد [۲۲]. در ایران نیز حقیقی در پژوهشی به بررسی مشخصات روانسنجی این پرسشنامه پرداختند. آنها پایایی این پرسشنامه را با استفاده از آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های پرسشنامه در دامنه ۰/۷۰ تا ۰/۷۵ گزارش نمودند [۲۱]. در این پژوهش نیز آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۹۲ و پایایی ترکیبی ۰/۸۹ (CR) بدست آمد که نشان‌دهندهٔ پایایی مطلوب پرسشنامه است.

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

ملاحظات اخلاقی: این پژوهش با کد اخلاق IR.IAU.TABRIZ.REC.1404.071 در کمیته اخلاق دانشگاه آزاد علوم پزشکی تبریز تصویب گردید.

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها: داده‌ها با استفاده از از مدل معادلات ساختاری و نرم‌افزارهای SPSS 25 و AMOS 24 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج

یافته‌های حاصل از توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نشان داد که از میان ۲۵۰ زن شرکت‌کننده در پژوهش، بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۳۱ تا ۴۰ سال با ۱۴۰ نفر (۵۶ درصد) و کمترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال با ۵۰ نفر (۲۰ درصد) است. از نظر سطح تحصیلات، ۱۵۰ نفر (۶۰ درصد) دارای مدرک کارشناسی بودند که بیشترین سهم را در نمونه به خود اختصاص X دادند. در متغیر سابقه ازدواج، اکثریت نمونه (۵۸ درصد) در بازه ۵ تا ۱۵ سال زندگی مشترک قرار داشتند. همچنین، از نظر وضعیت اشتغال، ۱۵۵ نفر (۶۲ درصد) خانه‌دار و ۹۵ نفر (۳۸ درصد) شاغل بودند.

آمار توصیفی (شامل میانگین و انحراف معیار، کمترین و بیشترین نمره) نمرات مربوط به متغیرهای اصلی پژوهش و نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف جهت بررسی وضعیت توزیع داده‌ها از لحاظ نرمال یا غیرنرمال بودن در جدول ۱ بررسی شد.

نتایج نشان داد میانگین تفکیک خویشتن ۱۵۲/۲۹±۱۰/۱۸، امنیت روانی ۳۳/۱۵±۱۲/۹۱، طلاق عاطفی ۱۰/۲۵±۵/۸۷ در جامعه مورد بررسی در سطح متوسط بود. میانگین سبک‌های حل تعارض برای یکپارچگی ۱۷/۷۲±۳/۰۴، مسلط ۱۶/۵۱±۴/۳۵، ملزم‌شده ۱۶/۲۴±۳/۶۴، اجتناب‌شده ۱۷/۳۲±۳/۴۱ و مصالحه ۱۶/۱۹±۴/۳۶ نیز در سطح متوسط بود. همچنین برای بررسی نرمال بودن داده‌ها از کجی و کشیدگی و آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد.

جدول ۱) شاخص‌های مرکزی، پراکندگی،کجی-کشیدگی و کولموگروف-اسمیرنوف جهت بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها

متغیر	مولفه	انحراف معیار± میانگین	کمترین نمره	بیشترین نمره	کجی	کشیدگی	آماره Z	معنی داری
تفکیک خویشتن	واکنش‌پذیری عاطفی	۳۵/۱۷±۷/۱۲	۱۱	۶۶	-۰/۲۶۱	۱/۲۲۸	۰/۹۹۶	۰/۳۰۲
	جایگاه من	۳۶/۶۳±۶/۲۳	۱۱	۶۶	-۰/۱۱۲	۰/۱۰۸	۱/۲۰۱	۰/۱۱۸
	گریز عاطفی	۳۳/۲۹±۶/۹۴	۱۲	۷۲	۰/۰۳۶	۰/۹۶۳	۲/۰۰۱	۰/۰۰۱
	هم‌آمیختگی با دیگران	۳۵/۸۵±۷/۰۹	۱۲	۷۲	۰/۱۴۱	-۰/۱۱۷	۱/۱۰۲	۰/۱۴۴
	نمره کل	۱۵۲/۲۹±۱۰/۱۸	۴۶	۲۷۶	۰/۱۸۹	-۱/۰۲۸	۱/۶۰۱	۰/۰۶۳
امنیت روانی	ناسازگاری محیطی	۲/۱۵±۰/۸۶	۰	۵	-۰/۱۲۵	-۰/۱۹۸	۱/۰۰۷	۰/۲۱۱
	پارانویا	۱/۸۶±۰/۲۷	۰	۴	۱/۳۵۲	-۰/۴۶۴	۰/۹۲۳	۰/۴۱۵
	اعتقاد به خود	۱/۹۲±۰/۳۹	۰	۴	۰/۲۰۲	-۰/۱۹۳	۱/۵۲۱	۰/۰۶۸
	اشتیاق به زندگی	۲/۲۱±۰/۷۱	۰	۵	۰/۳۶۹	۱/۱۲۸	۰/۹۳۱	۰/۳۸۹
	افسردگی	۲/۰۴±۰/۳۵	۰	۵	۰/۳۳۶	۰/۲۳۶	۱/۲۶۱	۰/۱۵۳
	امنیت اجتماعی	۰/۹۶±۰/۰۸	۰	۳	-۰/۹۰۹	-۰/۱۱۱۴	۱/۰۰۳	۰/۲۲۹
	احساس سعادتمندی	۱/۲۴±۰/۳۲	۰	۴	۱/۰۲۳	۰/۲۸۹	۲/۲۱۸	۰/۰۰۱
	خودآگاهی	۲/۱۹±۰/۴۱	۰	۵	۰/۰۰۶	۱/۳۲۸	۲/۰۱۷	۰/۰۰۱
	اعتماد به نفس	۲/۳۰±۰/۱۱	۰	۵	۰/۳۰۱	۱/۲۲۹	۱/۴۱۱	۰/۱۰۸
	احساس عصبانیت	۲/۳۵±۰/۲۱	۰	۵	۰/۱۷۱	-۱/۰۲۸	۱/۳۲۰	۰/۱۱۵
	یاس و ناامیدی	۰/۸۸±۰/۲۲	۰	۳	-۰/۷۷۱	۰/۲۳۳	۰/۸۹۶	۰/۵۳۶
	علاقه به زندگی	۲/۳۳±۰/۱۸	۰	۵	-۱/۲۵۱	۰/۶۵۸	۱/۳۰۳	۰/۰۸۶
	سازگاری با دیگران	۲/۱۴±۰/۶۳	۰	۵	۰/۳۵۲	۰/۴۵۷	۱/۶۹۸	۰/۰۵۲
	احساس سلامت	۱/۷۶±۰/۴۴	۰	۴	۰/۱۲۹	۰/۱۰۷	۱/۹۰۹	۰/۰۳۷
	احساس حقارت	۱/۵۱±۰/۷۵	۰	۴	-۰/۴۲۹	-۰/۳۱۵	۱/۲۰۲	۰/۱۷۳
	نمره کل	۳۳/۱۵±۱۲/۹۱	۰	۶۲	-۰/۰۱۹	-۱/۳۰۳	۱/۳۶۸	۰/۱۰۳
طلاق عاطفی	نمره کل	۱۰/۲۵±۵/۸۷	۰	۲۴	۱/۲۲۲	-۰/۵۹۶	۱/۰۳۳	۰/۲۲۶
سبک‌های حل تعارض	یکپارچگی	۱۷/۷۲±۳/۰۴	۶	۳۰	۰/۱۷۸	-۰/۶۳۰	۱/۱۰۳	۰/۲۰۲
	مسلط	۱۶/۵۱±۴/۳۵	۶	۳۰	۰/۴۴۶	۰/۱۰۱	۱/۹۲۱	۰/۰۲۷
	ملزم‌شده	۱۶/۲۴±۳/۶۴	۶	۳۰	-۱/۱۰۸	۱/۲۲۸	۲/۲۲۵	۰/۰۰۱
	اجتناب‌کننده	۱۷/۳۲±۳/۴۱	۶	۳۰	-۰/۵۵۰	۰/۰۱۱	۱/۲۲۱	۰/۱۶۷
	مصالحه	۱۶/۱۹±۴/۳۶	۴	۲۰	-۰/۱۵۱	۰/۳۰۹	۱/۳۶۸	۰/۰۶۳

نتایج در جدول ۱ حاکی از آن بود که در اکثر متغیرهای مورد مطالعه سطح معنی‌داری کولموگروف-اسمیرنوف نیز در اکثر متغیرها و مولفه‌ها بالای ۰/۰۵ بود در بقیه نیز دامنه کجی و کشیدگی ۲+ تا ۲- است. لذا، این نتایج نشان از نرمال‌بودن داده‌ها داشت. لازم به توضیح است که داده‌های پرت قبل از تحلیل حذف شدند، لذا می‌توان از آمار پارامتریک برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده نمود.

برای آزمون نقش میانجیگری راهبردهای حل تعارض در رابطه بین تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان از معادلات ساختاری با روش بوت استروپ استفاده شد (شکل ۱).

جدول ۲، شاخص‌های برازندگی مدل برونداد را نشان می‌دهد که شاخص‌های برازندگی شامل شاخص مجذور خی (X2=۲۲۱/۷۸۷) مجذور خی نسبی (X2=۳/۸۹۱/df)، شاخص نیکویی برازش (GFI=۰/۹۰۲)، شاخص برازش هنجار شده (NFI=۰/۸۹۱)، شاخص نیکویی برازش مقایسه‌ای (CFI=۰/۹۰۱)، جذر میانگین مجذورات خطای تقریب مساوی با (RMSEA=۰/۰۶۲) و این نتایج حاکی از برازش مطلوب مدل برونداد بود و در واقع نشان‌دهنده این است که مدل ترسیمی تئوری پژوهش به طور مطلوب با مدل موجود در جامعه هماهنگ بود.

در ادامه به بررسی اثرات مستقیم و غیرمستقیم و اثر

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

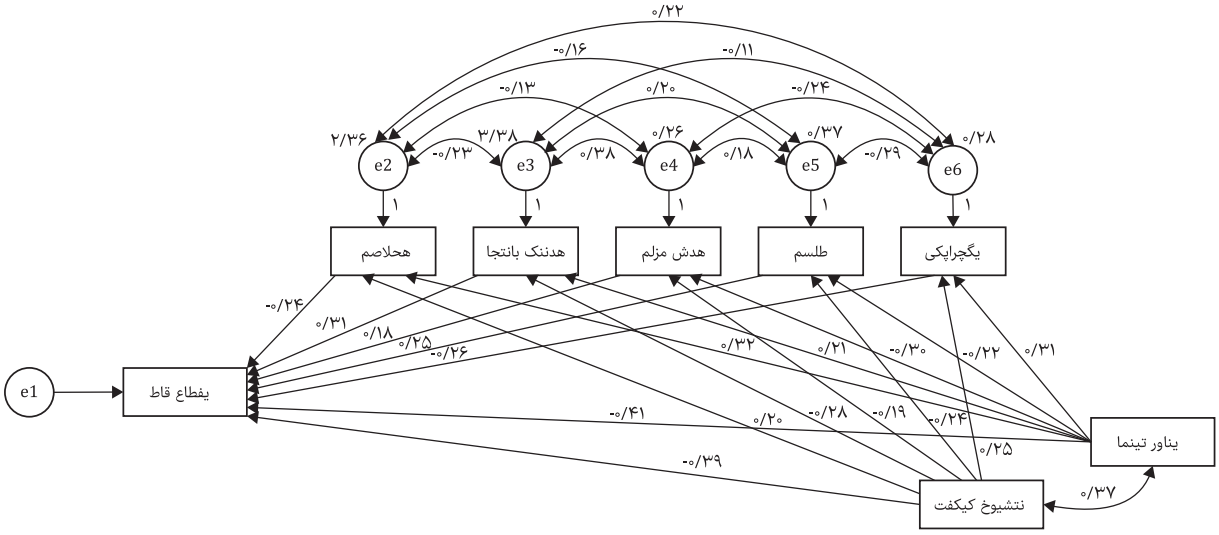

شکل ۱) مدل ساختاری اصلاح شده نقش میانجیگری راهبردهای حل تعارض در رابطه بین تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان

جدول ۲) شاخص‌های برازش مدل برونداد

شاخص‌ها	X۲	df	df/X۲	GFI	NFI	CFI	RMSEA
مدل برونداد	۲۲۱/۷۸۷	۵۷	۳/۸۹۱	۰/۹۰۲	۰/۸۹۱	۰/۹۰۱	۰/۰۶۲

جدول ۳) اثر کامل، مستقیم و غیرمستقیم رابطه تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی به واسطه راهبردهای حل تعارض

متغیرها	اندازه اثر مستقیم	اندازه اثر غیرمستقیم	اثر کل	حدود بوت حدپایین	استروپ حد بالا	خطای استاندارد	C.R	سطح معنی‌داری	نتیجه
تفکیک خویشتن←طلاق عاطفی	-۰/۳۹۱					۰/۱۲۳	-۳/۱۷۸	۰/۰۰۱	
تفکیک خویشتن←یکپارچگی	۰/۲۵۳					۰/۱۰۷	۲/۳۶۴	۰/۰۰۱	
تفکیک خویشتن←مسلط	-۰/۲۴۱					۰/۰۹۸	-۲/۴۵۹	۰/۰۰۱	
تفکیک خویشتن←ملزم شده	-۰/۱۹۹					۰/۰۶۲	-۳/۲۰۹	۰/۰۰۱	
تفکیک خویشتن←اجتناب‌کننده	-۰/۲۸۷					۰/۱۱۲	-۲/۴۸۲	۰/۰۰۱	
تفکیک خویشتن←مصالحه کننده	۰/۲۰۲					۰/۰۷۱	۲/۸۴۵	۰/۰۰۱	
امنیت روانی←طلاق عاطفی	-۰/۴۱۰					۰/۱۴۰	-۲/۹۲۸	۰/۰۰۱	
امنیت روانی←یکپارچگی	۰/۳۱۷					۰/۱۲۱	۲/۶۱۹	۰/۰۰۱	
امنیت روانی←مسلط	-۰/۲۱۲					۰/۰۹۶	-۲/۲۰۸	۰/۰۰۱	
امنیت روانی←ملزم شده	-۰/۳۰۱					۰/۱۰۳	-۲/۹۲۲	۰/۰۰۱	
امنیت روانی←اجتناب‌کننده	-۰/۲۱۳					۰/۰۸۸	-۲/۴۲۰	۰/۰۰۱	
امنیت روانی←مصالحه کننده	۰/۳۱۵					۰/۱۰۹	۲/۸۸۹	۰/۰۰۱	
یکپارچگی ←طلاق عاطفی	-۰/۲۶۳					۰/۰۹۵	-۲/۷۶۸	۰/۰۰۱	
مسلط ←طلاق عاطفی	۰/۲۵۰					۰/۰۷۳	۳/۴۲۴	۰/۰۰۱	
ملزم شده←طلاق عاطفی	۰/۱۸۶					۰/۰۸۹	۲/۰۸۹	۰/۰۲۹	
اجتناب‌کننده←طلاق عاطفی	۰/۳۱۷					۰/۱۰۲	۳/۱۰۷	۰/۰۰۱	
مصالحه کننده ←طلاق عاطفی	-۰/۲۴۷					۰/۰۸۲	-۳/۰۱۲	۰/۰۰۱	
تفکیک‌خویشتن←یکپارچگی← طلاق عاطفی		۰/۱۱۳	-۰/۲۹۸	۰/۱۰۱	۰/۱۵۳	۰/۰۴۴		۰/۰۰۱	تأیید
تفکیک‌خویشتن←مسلط← طلاق عاطفی		-۰/۱۱۶	-۰/۴۹۷	-۰/۱۸۳	-۰/۱۰۱	۰/۰۴۹		۰/۰۰۱	تایید
تفکیک‌خویشتن←ملزم‌شده← طلاق عاطفی		-۰/۰۵۹	-۰/۲۵۸	-۰/۱۲۱	۰/۰۰۱	۰/۰۳۳		۰/۰۶۸	رد
تفکیک‌خویشتن←اجتناب‌کننده← طلاق عاطفی		-۰/۱۱۸	-۰/۴۹۹	-۰/۱۹۲	-۰/۱۰۶	۰/۰۳۴		۰/۰۰۱	تایید
تفکیک‌خویشتن←مصالحه‌کننده← طلاق عاطفی		۰/۱۱۱	-۰/۲۹۰	۰/۱۰۲	۰/۱۸۸	۰/۰۳۷		۰/۰۰۱	تایید
امنیت روانی←یکپارچگی← طلاق عاطفی		۰/۱۲۴	-۰/۲۸۶	۰/۱۱۵	۰/۲۲۰	۰/۰۲۹		۰/۰۰۱	تایید
امنیت روانی←مسلط← طلاق عاطفی		-۰/۱۱۵	-۰/۴۹۶	-۰/۱۹۲	-۰/۱۰۰	۰/۰۳۰		۰/۰۰۱	تایید
امنیت روانی←ملزم‌شده← طلاق عاطفی		-۰/۰۳۷	-۰/۴۴۷	-۰/۱۴۵	۰/۰۱۲	۰/۰۳۱		۰/۱۴۳	رد
امنیت روانی←اجتناب‌کننده← طلاق عاطفی		-۰/۱۱۹	-۰/۵۰۰	-۰/۱۶۴	-۰/۱۰۵	۰/۰۳۲		۰/۰۰۱	تایید
امنیت روانی←مصالحه‌کننده← طلاق عاطفی		۰/۱۱۳	-۰/۳۰۷	۰/۱۰۴	۰/۲۰۵	۰/۰۴۴		۰/۰۰۱	تایید

کل متغیرهای برونزاد بر متغیر درونزاد با واسطه‌گری راهبردهای حل تعارض پرداخته شد که نتایج در جدول ۳ ارائه شده است.

همانگونه که نتایج در جدول ۳ نشان داد میزان اثر مستقیم تفکیک خویشتن بر طلاق عاطفی (β=-۰/۳۹۱ با R.C=-۳/۱۷۸)، بر یکپارچگی (β=۰/۲۵۳ با R.C=۲/۳۶۴)، بر مسلط (β=-۰/۲۴۱ با R.C=-۲/۴۵۹)، بر ملزم شده (β=-۰/۱۹۹ با R.C=-۳/۲۰۹)، بر اجتناب کننده (β=-۰/۲۸۷ با R.C=-۲/۴۸۲) و بر مصالحه‌کننده (β=۰/۲۰۲ با R.C=۲/۸۴۵)

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

بود. میزان اثر مستقیم امنیت روانی بر طلاق عاطفی (β=-۰/۴۱۰ با R.C=-۲/۹۲۸)، بر یکپارچگی (β=۰/۳۱۷ با R.C=۲/۶۱۹)، بر مسلط (β=-۰/۲۱۲ با R.C=-۲/۲۰۸)، بر ملزم‌شده (β=-۰/۳۰۱ با R.C=-۲/۹۲۲)، بر اجتناب‌کننده (β=-۰/۲۱۳ با R.C=-۲/۴۲۰) و بر مصالحه‌کننده (β=۰/۳۱۵ با R.C=۲/۸۸۹) بود. میزان اثر مستقیم راهبردهای مقابله ای بر طلاق عاطفی؛ یکپارچگی (β=-۰/۲۶۳ با R.C=-۲/۷۶۸)، مسلط (β=۰/۲۵۰ با R.C=۳/۴۲۴)، ملزم شده (β=۰/۱۸۶ با R.C=۲/۰۸۹)، اجتناب کننده (β=۰/۳۱۷ با R.C=۳/۱۰۷) و مصالحه‌کننده (β=-۰/۲۴۷ با R.C=-۳/۰۱۲) بود. در اینجا میزان بتا به ما نشان داد که تفکیک خویشتن، امنیت روانی و راهبردهای مقابله‌ای به میزان بتا هر ۱ واحد نمره طلاق عاطفی را تبیین می‌کند، بتای مثبت نشان از رابطه مثبت و بتای منفی نشان از رابطه معکوس بین دو متغیر بود. همچنین میزان R.C مسیرها بیشتر از ۱/۹۶± بوده و سطح معنی داری آنها نیز کمتر ۰/۰۵ بود که از نظر آماری معنی دار بود.

همچنین، جهت بررسی اثر غیر مستقیم نقش میانجی راهبردهای مقابله‌ای بین متغیرهای تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی از روش بوت استروپ استفاده شد. بر اساس جدول ۳ اثر غیرمستقیم تفکیک خویشتن بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله ای یکپارچگی ۰/۱۱۳ و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۰۱ و حد بالا ۰/۱۵۳ با سطح معنی داری ۰/۰۰۱ بود. همچنین، اثر کل بین متغیرها ۰/۲۹۸- بود و اثر غیرمستقیم تفکیک خویشتن بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله‌ای مسلط ۰/۱۱۶- و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۸۳- و حد بالا ۰/۱۰۱- با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود. همچنین، اثر کل متغیرهای پیش بین و میانجی در ملاک ۰/۴۹۶- بود. اثر غیرمستقیم تفکیک خویشتن بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله‌ای اجتناب‌کننده ۰/۱۱۸- و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۹۲- و حد بالا ۰/۱۰۶- با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود، همچنین اثر کل بین متغیرها ۰/۴۹۹- بود، اثر غیرمستقیم تفکیک خویشتن بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله‌ای مصالحه‌کننده ۰/۱۱۱ و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۰۲ و حد بالا ۰/۱۸۸ با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود، همچنین اثر کل بین متغیرها ۰/۲۹۰- بود، اما بین تفکیک خویشتن و طلاق عاطفی با میانجی‌گری راهبرد مقابله‌ای ملزم‌کننده رابطه غیرمستقیم معنی‌دار نبود. در اینجا میزان ضرایب اثر(بتا) به ما نشان داد که هر متغیر به میزان بتا هر ۱ واحد نمره طلاق عاطفی را تبیین می‌کند و بتای مثبت نشان از رابطه مستقل و وابسته با میانجی‌گری راهبردهای مقابله‌ای بود.

همچنین، بر اساس جدول ۳ اثر غیرمستقیم امنیت روانی بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله ای یکپارچگی ۰/۱۲۴ و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۱۵ و حد بالا ۰/۲۲۰ با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود. همچنین، اثر کل بین متغیرها ۰/۲۸۶- بود و اثر غیرمستقیم امنیت روانی بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله‌ای مسلط ۰/۱۱۵- و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۹۲- و حد بالا ۰/۱۰۰- با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود، همچنین اثر کل بین متغیرها ۰/۴۹۶- بود، اثر غیرمستقیم امنیت روانی بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله ای اجتناب کننده ۰/۱۱۹- و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۶۴- و حد بالا ۰/۱۰۵- با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود، همچنین اثر کل بین متغیرها ۰/۵۰۰- بود، اثر غیرمستقیم امنیت روانی بر طلاق عاطفی با میانجیگری راهبرد مقابله‌ای مصالحه‌کننده ۰/۱۱۳ و حدود بوت استروپ برای اندازه اثر غیرمستقیم برابر با حدپایین ۰/۱۰۴ و حد بالا ۰/۲۰۵ با سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود، همچنین اثر کل بین متغیرها ۰/۳۰۷- بود، اما بین امنیت روانی و طلاق عاطفی با میانجی‌گری راهبرد مقابله‌ای ملزم‌کننده رابطه غیرمستقیم معنی‌دار نبود. در اینجا میزان ضرایب اثر (بتا) به ما نشان داد که هر متغیر به میزان بتا هر ۱ واحد نمره طلاق عاطفی را تبیین می‌کند و بتای مثبت نشان از رابطه مستقیم بین دو متغیر مستقل و وابسته با میانجی‌گری راهبردهای مقابله‌ای است.

لذا با توجه به اثرمستقیم و غیرمستقیم و اثر کل، مدل ساختاری تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی به واسطه راهبردهای مقابله‌ای در زنان مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره تبریز برازش داشت.

همچنین مطابق با شکل ۱ و جدول ۳ متغیرهای تفکیک خویشتن، امنیت روانی و راهبردهای مقابله‌ای بطور همزمان قادر به تبیین ۳۱/۴ درصد از واریانس طلاق عاطفی بودند. لذا، با توجه به نتایج بدست آمده مدل نظری نقش میانجیگری راهبردهای مقابله‌ای در رابطه بین تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی در زنان مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره تبریز در سطح ۰/۰۵ و با احتمال ۹۵ درصد تائید شد.

بحث

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز، نقش میانجی راهبردهای حل تعارض بود. یافته‌ها نشان داد که بین چهار متغیر تفکیک خویشتن، امنیت روانی با طلاق عاطفی با میانجی‌گری راهبردهای حل تعارض رابطه معنی‌داری وجود دارد. نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر با نتایج برخی مطالعات همسو است [۳۵، ۳۶، ۳۸، ۳۹، ۴۱، ۴۳]. این الگو را از یکسو می‌توان با توجه به بافت فرهنگی و بومی تبریز تبیین کرد؛ جایی که ساختار خانواده، نقش‌های جنسیتی نسبتاً سنتی و ارزش‌های مبتنی بر حفظ انسجام خانوادگی بر شیوهٔ مواجهه با تعارض اثرگذارند. در چنین فرهنگی، نحوه حل تعارض نه‌تنها بازتاب ویژگی‌های فردی، بلکه متأثر از انتظارات اجتماعی و هنجارهای ارتباطی حاکم بر روابط زناشویی است. بنابراین، راهبردهای حل تعارض می‌توانند نقشی تعیین‌کننده در پیوند ویژگی‌های درونی افراد با پیامدهایی مانند طلاق عاطفی داشته باشند. از سوی دیگر؛ در سیستم زناشویی، وقتی تمایزیافتگی زوجین بالا باشد، احتمال بیشتری برای سازگاری مناسب با تعارضات وجود دارد و واکنش‌های عاطفی کاهش می‌یابد [۳۲]. زوج‌های تمایزنیافته قادر به حفظ فردیت و استقلال خود از خانواده‌های اصلی خود نیستند و ازدواج‌های آن‌ها احتمال شکست بیشتری دارد. افراد تمایزیافته تعریف روشنی از خود و باورهایشان دارند، آن‌ها می‌توانند مسئولیت بیشتری برای انتخاب مسیرهای زندگی خود بپذیرند و در موقعیت‌های بسیار عاطفی، خودکنترلی خود را حفظ کنند و تصمیمات منطقی و مسئولانه‌ای بگیرند [۳۳، ۳۴]. همسرانی که الگوی ارتباطی کناره‌گیری-تقاضا دارند، از یکدیگر انتقاد می‌کنند، یکدیگر را سرزنش می‌کنند، شریک زندگی خود را تهدید می‌کنند و از همسر خود کناره‌گیری و اجتناب می‌کنند که نشان دهندهٔ تمایزیافتگی پایین همسران است [۳۵]. برای تفسیر این یافته‌ها، می‌توان بیان کرد که بر اساس نظریه‌ی تفکیک

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

خویشتن *Bowen*، این مفهوم شامل استقلال عاطفی، شناختی و خود-استقلالی از دیگران می‌شود. افراد از طریق فرآیند فردیت‌یابی به حس هویت دست می‌یابند. این تمایز از خانواده‌ی اصلی، آن‌ها را قادر می‌سازد تا مسئولیت افکار خود را بر عهده بگیرند. برعکس، جدایی عاطفی پایین احتمالاً خطر اجتناب از درگیری یا سرکوب احساسات را کاهش می‌دهد که در غیر این صورت می‌تواند مانع صمیمیت و همکاری شود و در نتیجه سازگاری با نیازها و تغییرات شریک زندگی را پیچیده‌تر کند [۳۶، ۳۷]. *Bowen* معتقد بود که دلیل اصلی نشانه‌های روانی و نارضایتی در زندگی زناشویی، تمایز نیافتگی در سیستم خانواده است. تمایز نیافتگی به معنی نداشتن مرز مشخص کافی برای حفظ هویت فردی و صمیمیت اصلی است. افراد تمایزیافته توانایی مدیریت روابط بین‌فردی خود را دارند. افراد با تمایز یافتگی مطلوب، از هیجان‌های خود آگاه‌اند و قادرند سه عنصر اصلی مؤلفه‌های هیجانی یعنی (چه، چرا و چگونه) را در خود مشخص کنند. آن‌ها می‌توانند متفکرانه موقعیت را ارزیابی کنند. این افراد در روابط صمیمانه، خودِ یکپارچه‌ای را پرورش می‌دهند که قادر است روابط عمیق، آرام و راحتی را حفظ کند و بنابراین درگیر هم‌آمیختگی با دیگران یا گسلش عاطفی برای تعدیل تنش‌های درونی نمی‌شوند. درحالی که افراد کمتر تمایزیافته به آمیختگی با دیگران متمایل می‌شوند و به این ترتیب با ایجاد یک تنش روانی یا یک تعارض عاطفی از پا در می‌آیند و به تعارض تن می‌دهند [۱۰، ۳۸].

نتایج نشان داد زنانی که احساس امنیت روانی را تجربه می‌کنند، زندگی آن‌ها معنادار، قابل کنترل و قابل درک می‌شود که در نتیجه آن زندگی منظم، پایدار و قابل پیش‌بینی ایجاد شده و استرس قابل تحمل می‌شود. نتایج تحقیقات شمس و همکاران تأیید می‌کند که دریافت حمایت عاطفی با سلامت روان زنان مرتبط است. روش‌های سازگاری و ویژگی‌های خانوادگی فرد به او کمک می‌کند تا بر فشارها و شرایط نامطلوب زندگی غلبه کند و در نتیجه در مواجهه با تعارضات مختلف زندگی و کار، آشفته و پریشان نشود [۳۹]. حسینی نسب و همکاران رابطه معناداری بین سبک‌های حل تعارض و سازگاری زناشویی یافتند [۴۰]. استفاده از سبک‌های سازنده‌ی تعارض به یافتن راه‌حل‌های جدید برای تعارضات کمک می‌کند و طلاق عاطفی را کاهش می‌دهد. با این حال، خستگی مزمن و فرسودگی عاطفی ناشی از تعارضات زناشویی می‌تواند استفاده از سبک‌های سازنده را کاهش داده و طلاق عاطفی را افزایش دهد [۴۱]. بنابراین، سبک‌های سازنده‌ی حل تعارض می‌توانند تعارضات زناشویی و طلاق عاطفی را کاهش دهند، که مطالعه صادق خانی و همکاران نیز آن را تأیید کرده است [۴۲]. زنانی که از سبک‌های سازنده استفاده می‌کنند، تعارضات کمتر و نمرات طلاق عاطفی پایین‌تری را گزارش کرده‌اند. رابطه‌ی بین طلاق عاطفی و سبک‌های حل تعارض خطی نیست؛ سایر متغیرهای تعدیل‌کننده، مانند تعارضات زناشویی، نقش مهمی ایفا می‌کنند. تعارضات زناشویی باعث ایجاد احساساتی مانند ناامیدی، رنجش و انزجار می‌شوند و حل تعارض سازنده را کاهش داده و سبک‌های غیرسازنده را افزایش می‌دهند و در نتیجه طلاق عاطفی را افزایش می‌دهند. تعارضات زناشویی ساختارهای قدرت خانواده و ارتباطات صمیمانه را مختل کرده و طلاق عاطفی را افزایش می‌دهند [۴۳]. تغییرات زندگی و تعارضات زناشویی، سیستم زناشویی را بی‌ثبات می‌کند و باعث می‌شود زوجین احساس ناامیدی و ناتوانی در بخشش کنند و در نهایت به طلاق عاطفی منجر شود [۴۴]. مطالعه *صادق خانی* و همکاران تأیید کرد که زنانی که از سبک‌های حل تعارض سازگارانه‌تری استفاده می‌کنند، نمرات طلاق عاطفی پایین‌تری را گزارش کرده‌اند [۴۲]. تجربه‌های موفقیت در حل تعارض به مرور زمان احساس امنیت خاطر نسبت به واکنش های همسر و امید به یافتن راه حل مفیدی را در فرد ایجاد و دیدگاه زوجین را به یکدیگر نزدیک می‌نماید. این احساس امنیت، دیدگاه فهمی و تعامل سازنده، بستری از صمیمیت و کاهش تعارضات برای رابطه ایجاد می‌کند. به نظر می‌رسد ترکیبی از میزان متغیرهای یکپارچگی و ملزم‌شده در زوج‌ها موجب می‌شود که آن‌ها همکاری و رابطه جنسی بهتری داشته باشند و در جلب حمایت فرزندان و رابطه فردی با خویشاوندان خود و همسر تجدید نظر کنند و واکنش‌های هیجانی خود را تعدیل کرده و در امور مالی باهم همکاری کنند. به میزانی که زوج‌ها در هر یک از ابعاد سبک حل تعارض سازنده موفق عمل کنند، از همبستگی بیشتری در نظام زناشویی خود برخوردار می‌شوند و به تبع آن از تعارضات زناشویی آن‌ها به طورکلی و در هر یک از سازه‌های تعارض زناشویی کاسته می‌شود. بنابراین تعارض محصول طبیعی زندگی مشترک است اما نکته کلیدی در مدیریت تعارض، انتخاب سبک مناسب است چرا که هنگام بروز تعارض، چنانچه سبک حل تعارض افراد سازنده باشد، طلاق عاطفی کاهش می‌یابد و اگر سبک حل تعارض غیرسازنده باشد طلاق عاطفی افزایش می‌یابد. لذا گرچه تعارض معمولاً به شکل منفی در نظر گرفته می‌شود اما می‌تواند به طور مثبت، هم به کیفیت روابط زوجین و هم به رشد شخصی افراد کمک کند و این زمانی است که بتوان با شیوه‌های صحیح و کارآمد به حل تعارض پرداخت [۴۵] سبک‌های حل تعارض، عاملی مؤثر در تعارضات منحل کننده خانواده است و می‌تواند به حل موفقیت آمیز مسائل پیش روی زوجین کمک کند. افرادی که سبک‌های حل تعارض سازنده را به نحو شایسته‌ای درک کرده‌اند، علی رغم تجربه تعارضات زناشویی، سردی رابطه و طلاق عاطفی را به احتمال کمتری تجربه می‌کنند. از دیگرسو، یافته‌ها نشان می‌دهد مسیر تفکیک خویشتن و امنیت روانی به طلاق عاطفی با واسطه‌گری سبک حل تعارض ملزم‌شده معنی‌دار نیست، که به‌نظر می‌رسد این امر با زمینه فرهنگی و اجتماعی زوجین تبریز مرتبط باشد؛ جایی که مدارا، سکوت و ترجیح حفظ هماهنگی خانوادگی بر ابراز تعارض، رفتاری رایج و مورد انتظار است. در چنین بافتی، استفاده از سبک ملزم‌شونده بیش از آن‌که انتخابی فردی و وابسته به ویژگی‌هایی مانند تفکیک خویشتن یا امنیت روانی باشد، یک هنجار فرهنگی محسوب می‌شود و بنابراین تفاوت‌های فردی کافی برای ایفای نقش میانجی ایجاد نمی‌کند. این زمینه فرهنگی، همراه با عوامل دیگری چون نقش‌های جنسیتی سنتی و الگوهای تربیتی مشابه، می‌تواند دلیل اصلی عدم معناداری نقش این سبک در مدل باشد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به در دسترس‌بودن روش نمونه‌گیری، خودگزارشی بودن نحوه جمع‌آوری داده‌ها، تعداد زیاد سؤالات پرسشنامه‌ها و احتمال خستگی پاسخ‌دهنده و افت دقت داده‌ها اشاره داشت. با توجه به تأثیر بافت فرهنگی بر متغیرهای پژوهش، می‌توان پیشنهاد کرد که کارگاه‌های زوج‌درمانی و مهارت‌آموزی به‌صورت بومی‌سازی‌شده برگزار شود تا زوجین با شیوه‌های سالم‌تر حل تعارض و بیان نیازها آشنا شوند. همچنین، تقویت برنامه‌های مشاوره پیش از ازدواج با تمرکز بر افزایش تفکیک خویشتن، مدیریت هیجان و ارتقای امنیت روانی؛ با استفاده از چالش‌های بومی منطقه می‌تواند زمینه‌ای فراهم کند تا زوج‌ها از ابتدای زندگی مشترک توانمندتر با تعارض‌ها روبه‌رو شوند و از شکل‌گیری طلاق عاطفی

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

ISSN: 2383-3483; Journal of Police Medicine. 2025;14:e7

پیشگیری شود.

نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که تفکیک خویشتن و امنیت روانی با طلاق عاطفی زنان شهر تبریز رابطه معناداری دارند و راهبردهای حل تعارض در این روابط نقش میانجی ایفا می‌کنند. برخورداری از تفکیک خویشتن و امنیت روانی بالاتر می‌تواند با به‌کارگیری راهبردهای مؤثرتر حل تعارض همراه باشد و در کاهش طلاق عاطفی نقش داشته باشد. بر این اساس، توجه به این متغیرها در طراحی مداخلات روان‌شناختی با هدف ارتقای کیفیت روابط زناشویی حائز اهمیت است.

نکات بالینی و کاربردی در طب انتظامی

نتایج این پژوهش از دو جهت می‌تواند حائز اهمیت باشد، نخست اینکه با آموزش مهارت‌های تفکیک خویشتن و افزایش امنیت روانی با توجه شغل حساس پرسنل نظامی و انتظامی می‌تواند از طلاق عاطفی و طلاق رسمی در جامعه نظامی و انتظامی جلوگیری کند و دوم اینکه، یکی از مولفه‌های مهم در طلاق عاطفی که آسیب‌های جبران‌ناپذیری برای خانواده‌ها دارد، مهارت‌های حل تعارض است که نتایج پژوهش نیز نشان داد که افزایش مهارت‌های حل تعارض می‌تواند منجر به کاهش طلاق عاطفی شود.

تشکر و قدردانی: با تشکر و قدردانی از تمام کسانی که در اجرای این پژوهش یاری نمودند.

سهم نویسندگان: آیت‌اله فتحی، ارائه ایده و طراحی مطالعه، تجزیه و تحلیل داده‌ها؛ زهرا نوروزی، ارائه ایده و طراحی مطالعه؛ رعنا عصری زمانی، ارائه ایده و طراحی مطالعه و جمع آوری داده‌ها؛ فاطمه خلوصی مقدم، ارائه ایده و طراحی مطالعه و جمع‌آوری داده‌ها. همه نویسندگان در نگارش اولیه مقاله و بازنگری آن سهیم بودند و همه با تأیید نهایی مقاله حاضر، مسئولیت دقت و صحت مطالب مندرج در آن را می‌پذیرند.

تعارض منافع: بدین‌وسیله نویسندگان مقاله تصریح می‌نمایند که هیچ‌گونه تعارض منافعی در قبال مطالعه حاضر وجو ندارد.

حمایت مالی: پژوهش حاضر هیچگونه حمایت مالی نداشته است.

REFERENCES

1. Noorpanah, M., Jodeiri, J., & Bonyani, M. R. (2020). The relationship between Islamic optimism and heresy with Islamic marital satisfaction. Islam and Psychological Research, 6(13), 63-84. https://journals.ueae.ir/article_22.html?lang=en
2. 2 .Abidin RZ, Ismail K, Hassan SSS, Sudan SA. Marital satisfaction, communication and coping strategy among Malaysian married couples: factors predictions and model testing. Int J Eng Technol. 2018;7:408-14. https://doi.org/10.14419/ijet.v7i3.21.17202
3. Montazeri, R. (2022). The role of spouses families in marital adjustment, stability, and satisfaction: A review study. Rooeyesh Psychology Journal, 11(1), 199-210. https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.23833531.1401.11.1.19.6
4. Grover, S., & Helliwell, J. F. (2019). How's life at home? New evidence on marriage and the set point for happiness. Journal of Happiness Studies, 20(2), 373-390. https://doi.org/10.1007/s10902-017-9941-3
5. Atan, A., & Buluş, M. (2019). Aile İletişim Becerileri Psikoeğitim Programının Eşlerin Evlilik Doyumuna Etkisil the Effect of Family Communication Skills Psycho-Educational Program on Couples' Marital Satisfaction. Elementary Education Online, 18(1), 226-240. https://doi.org/10.17051/ilkonline.2019.527205
6. Fadakar, S. (2016). The relationship between maladaptive schemas and family cohesion with emotional divorce. Master's Thesis in Psychology. Islamic Azad University, Marvdasht Branch. [Persian]
7. Amato, P. R. (2010). Research on divorce: Continuing trends and new developments. Journal of Marriage and Family, 72, 650- 666. https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/j.1741-3737.2010.00723.x
8. Rastgar A, Yousefi E, Khajepoor L. Comparing the effectiveness of emotional efficacy therapy and integrated transdiagnostic treatment on psychological fatigue in women involved in emotional divorce with early marriage. IJER. (2025) ;4(1):195-214. doi:10.22034/4.1.195. Available from: http://ijer.hormozgan.ac.ir/article-1-217-en.html
9. Afrasiabi, H., & Dehghani, D. A. (2016). Contexts and approaches to dealing with emotional divorce among women in Yazd city. Journal of Women in Development and Politics, 13, 255-271. https://doi.org/10.22059/jwdp.2016.59203
10. Bowen M. Family Therapy in Clinical Practice. Northvale (NJ): Jason Aronson, Inc.; 1978.
11. Amirahmadi, T., Jayervand, H., Hooman, F., Homaei, R. The Correlation between Self-Differentiation and Emotional Experiences toward the Spouse with the Probability of Divorce among Married Female Students. Women's Health Bulletin, (2025) ; 12(2): 101-108. doi: 10.30476/whb.2025.104101.1313 https://doi.org/10.30476/whb.2025.104101.1313
12. Peleg, O., & Messerschmidt-Grandi, C. (2019). Differentiation of self and trait anxiety: A cross-cultural perspective. International Journal of Psychology, 54(6), 816-827. https://doi.org/10.1002/ijop.12535
13. Yousefi, N., & Azizi, A. (2018). A model for predicting marital conflict based on differentiation and personality types. Quarterly Journal of Counseling and Psychotherapy Culture, 9(35), 57-78. https://www.sid.ir/paper/213897/en
14. Bartle-Haring, S., Ferriby, M., & Day, R. (2019). Couple differentiation: Mediator or Moderator of depressive symptoms and relationship satisfaction?. Journal of marital and family therapy, 45(4), 563-577. https://doi.org/10.1111/jmft.12326
15. Lampis, J., Busonera, A. & Tommasi, M. Parental

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

Bonding and Dyadic Adjustment: The Mediating Role of the Differentiation of Self .Contemp Fam Ther (2025). https://doi.org/10.1007/s10591-025-09733-3

16. Monin, J. K., Goktas, S. O., Kershaw, T., & DeWan, A. (2019). Associations between spouses' oxytocin receptor gene polymorphism, attachment security, and marital satisfaction. PloS one, 14(2). https://doi.org/10.1371/journal.pone.0213083
17. Alder, M. C., Yorgason, J. B., Sandberg, J. G., & Davis, S. (2018). Perceptions of parents' marriage predicting marital satisfaction: The moderating role of attachment behaviors. Journal of Couple & Relationship Therapy, 17(2), 146-164. https://doi.org/10.1080/15332691.2017.1372834
18. Høeg, B. L., Johansen, C., Christensen, J., Frederiksen, K., Dalton, S. O., Dyregrov, A., ... & Bidstrup, P. E. (2018). Early parental loss and intimate relationships in adulthood: A nationwide study. Developmental psychology, 54(5), 963. https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/dev0000483
19. Naeimi E, Shariati SS. Providing educational pattern for couple's conflicts extracted from gender attributes. Counseling Culture and Psycotherapy. 2014;5(18):1-23. [Persian] doi: 10.22054/qccpc.2014.579. https://doi.org/10.22054/qccpc.2014.579
20. Wood JT. Interpersonal communication: everyday encounters. 8th ed. Boston, MA: Cengage Learning; 2016.
21. Haghighi H, Zarei E, Ghaderi F. Factor structure and psychometric characteristics conflict resolution styles questionnaire Rahim (ROCI-II) in Iranian couples. Family Counseling and Psychotherapy. 2012;2(1):534-62. [Persian] https://fcp.uok.ac.ir/mobile/article 9524 8f082d992d1921667cf46c-26d485ac29.pdf https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.22516654.1391.2.1.7.2
22. Rahim MA. A measure of styles of handling interpersonal conflict. Academy of Management Journal. 1983;26(2):368–76.[Persian]doi:10.2307/255985 https://doi.org/10.5465/255985
23. Cummings, E. M., & Davies, P. T. (2002). Effects of Marital Conflict on Children: Recent Advances and Emerging Themes in Process-Oriented Research. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 43(1), 31-63. https://doi.org/10.1111/1469-7610.00003
24. Gholami Kia M, Karami J, Goudarzi M. The family resilience model based on self-differentiation and primary family health with the mediating role of emotion regulation. Isl Lifestyle Health. (2022) ;6(1):462-70. https://www.islamiilife.com/article_187774_b655d16a51ea444331a83b18638ed0ec.pdf
25. Telli, A., & Yavuz Güler, C. (2023). Differentiation of Self, Forgiveness, Jealousy, and Conflict Resolution Responses among Married Individuals: The Mediating Role of Relationship Satisfaction, Relationship Adjustment, and Emotional Dependency. Contemporary Family Therapy, 45(2), 157-171. https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10591-021-09603-8
26. Skowron, E. A., & Friedlander, M. L. (1998). The differentiation of self inventory: Development and initial validation. Journal of Counseling Psychology, 45(3), 235-246. https://doi.org/10.1037/0022-0167.45.3.235
27. Safari, M., Rezakhani, S., & Dookanei Fard, F. (2022). The mediating role of interpersonal forgiveness in the relationship between differentiation and social competence of students. Ravish Psychology, 11(3), 59-68. https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.2383353.1401.11.3.6.7
28. Maslow, A.H. (1952). Manual for thesecurity-Insecurity Inventory, 1945-1973. Palo Alto: CA: Consulting Psychologists Press. https://psycnet.apa.org/record/1953-06251-000
29. Sharifi Rahnmo, S., Fathi, A., Emrani, E., Sharifi Rahnmo, M., Zare Kohan, B., & Ebrahimi, M. (2021). Forecasting Components of Youth Cultural Security based on the Degree of Attachment to Cyberspace. Social security studies, 12(1), 88-69. https://ecc.isc.ac/showJournal/1957/261471/3313509. [in persian]
30. Gottman, J.M., Levenson, R. W. (2000). The timing of divorce predicting when a couple will divorce over a 14-year period. J Mar Fam, 62, 737-745. doi: 10.1111/j.1741-3737.2000.00737 https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2000.00737.x
31. Alaghband L, Sharifi H, Farzad VA, Aghayousefi A. Prediction of emotional divorce based on emotional literacy, coping styles, quality of life, and sensation seeking with the mediation of resilience. Journal of Psychological Sciences. 2020;19(90):733-743. https://sid.ir/paper/93101/en
32. Dohaei S, Aghayousefi A, Farghadani A. Effects of self-differentiation treatment based on Bowen's family system theory on marital commitment of couples visiting the counseling centers of Greater Tehran Police Command. J Police Med 2021; 10 (1) https://sid.ir/paper/956153/en
33. Alavi, S. M. A., & Mahoor, H. (2023). The relationship between differentiation and the Desire for virtual space cyberspace with the tendency to divorce due to the mediating role of the main family health in divorce applicants. Women and Family Studies, 16(59), 27-46. https://doi.org/10.30495/jwsf.2022.1947744.1640
34. alijani F, Najafi S, Nazari F. The Role of Psychological Capital and Differentiation of Self in Predicting Emotional Divorce in Female Teachers. JHPM 2022; 11 (4) :12-23. URL: http://jhpm.ir/article-1-1277-fa.html
35. Mozas-Alonso, M., Oliver, J., & Berástegui, A. (2022). Differentiation of self and its relationship with marital satisfaction and parenting styles in a Spanish sample of adolescents' parents. PLoS One, 17(3), e0265436. https://doi.org/10.1371/jour-

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]

nal.pone.0265436

36. Skowron, E. (2000). The role of differentiation of self in marital adjustment. Journal of Counseling Psychology, 47, 229–237. https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0022-0167.47.2.229
37. shirzad S, Kooshki S, Ghanbari Panah A, Farzad V. Modeling the Psychological Capital of Male Adolescents in NAJA Forces Families with Emotional Divorce Based on Personality Traits. J Police Med 2019; 8 (1) URL: http://jpmed.ir/article-1-735-fa.html
38. Hashemi Nik, M., Heidari, M., Davoodi, A., & Jafari, F. (2021). A predictive model of conflict resolution styles based on dimensions of differentiation and cognitive flexibility, with the mediating role of self-compassion in couples. Journal of Behavioral Sciences Research, 19(1), 13-23. http://dx.doi.org/10.29252/rbs.19.1.13
39. Shams. S., Heydari. S., Fakhri. M. Comparison of the Effectiveness of Mindfulness and Psychological Well-being Education on Anxiety and Self-care Behaviors in Patients with Type II Diabetes. JDN. 2020;8(3):1137-49. [Persian] http://jdn.zbmu.ac.ir/article-1-423-en.pdf
40. Hossaini Nasab, D., Badri, R., & Ghaemian Oskoei, A. (2009). An investigation in to the relationship between personality characteristics and interpersonal conflict solving styles with marital adjustment of the married students at Tabriz Islamic Azad University. JOURNAL OF INSTRUCTION AND EVALUATION, 1(4), 105-130. https://sanad.iau.ir/en/Journal/jinev/Article/522017?jid=5220 17
41. Afkhami-Poostchi, M., & Mirdoraghi, F. (2023). The moderating role of conflict resolution styles in relation to marital conflicts and emotional divorce. Islamic-Iranian Family Studies Journal, 4(2), 1-18. https://doi.org/10.30495/iifs.2023.1973635.1056
42. Sadegh Khani M, Emamipour S, Mirhashemi M. Development of a Structural Model of Emotional Divorce Based on the Dark Triad Personality Traits and Conflict Resolution Styles with the Mediation of Marital Conflicts. J Adolesc Youth Psychol Stud. 2024;5(5):97-107. https://doi.org/10.61838/kman.jayps.5.5.12
43. Nikoogoftar, M. (2021). Marital conflicts with emotional divorce by mediating the role of intimacy in married women; examining a causal model. Islamic Life Journal, 5(1), 117- 125. https://www.sid.ir/FileServer/JF/GHA3008114000111
44. Overall, N. C., & McNulty, J. K. (2017). What type of communication during conflict is beneficial for intimate relationships? Current opinion in psychology, 13, 1-5. https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2016.03.002
45. Frederickson, H. G., & Ghere, R. K. (2013). Ethics in public management. ME Sharpe.

[Downloaded from jpmed.ir on 2026-11-13]